

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی‌رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

سازمان بنادر و دریانوردی

اصول و معیارهای طراحی هیدرولیکی آب بندهای کشتیرانی رودخانه‌ای

عظیم شیردلی، محمدرضا شافعی نیا^۱

چکیده: آب بندهای کشتیرانی رودخانه‌ای سازه‌هایی هستند که در مسیر جریان رودخانه، خورها، و یا کانالهای مصنوعی به منظور تأمین عمق مناسب آب جهت کشتیرانی و یا در دهانه‌های این مجاری که به دریا منتهی می‌شوند به منظور کنترل نفوذ آبهای شور دریا احداث می‌شوند. این سازه امکان تردد کشتیها، بارجها و سایر شناورها را به دریا و بلعکس به رودخانه یا خور در شرایط مختلف هیدرولیکی فراهم می‌کند.

یک سازه آب بند کشتیرانی دارای دو دریچه اصلی و یکسری دریچه جهت سیستم پر و تخلیه می‌باشند که مجموعه دریچه‌های اصلی که جهت عبور و مرور کشتیها استفاده می‌شود و سیستم پر و تخلیه محفظه آب بند در دو انتهای آب بند یا دماغه‌های آن واقع می‌شوند و باید در مقابل نیروهای هیدرولیکی ناشی از طغیانهای رودخانه‌ها یا مدها ... مقاومت کافی داشته باشد و باید قادر باشند نیروهای زیر فشار را تا حدودی مهار نمایند. آب بند کشتیرانی علاوه بر دریچه‌های اصلی سیستم پر و تخلیه دارای محفظه‌ای است که طراحی و تعیین رقوم بالای دیوارهای محفظه در دو انتها و در امتداد آن تحت شرایط هیدرولیکی جریانات بالا دست و جریانات پایین دست انجام شود.

ظرفیت آب بند متناسب با ظرفیت و نوع کشتی طرح که باید تردد نماید تعیین می‌گردد و نقش بارزی در طراحی سیستم پر و تخلیه آب بند کشتیرانی دارد و عمل پر و تخلیه این آب بند باید در کوتاهترین زمان عملی صورت گیرد و امواج ایجاد شده در اثر پر و خالی کردن سیستم مهار گردد و آشفتگی یا تلاطم که ممکن است به شناورها یا رجاها آسیب برساند کنترل شود.

مسایلی نظیر رگاب که به وسیله عبور جریان از زیر پی آب بند صورت می‌پذیرد ممکن است سبب خرابی دماغه پایین دست سازه شود که با شناخت از شرایط هیدرولیکی در بالا دست و پایین دست رعایت اصول و ضوابط هیدرولیکی را نیازمند است. آب بند کشتیرانی ممکن است بر روی پی نفوذپذیر قرار داشته باشد و یا پی ممکن است غیرقابل نفوذ باشد که در هر صورت به منظور کنترل نیرویی زیر فشار باید تمهیداتی را قایل شد.

در این مقاله ضمن مروری بر ضوابط و معیارهای هیدرولیکی رایج شده در آمریکا، اروپا و کمیسیون بین‌المللی در رابطه با مسایل مطروحه فوق، مسایلی نظیر کنترل شوری - ذخیره کردن آب و طراحی سیستم خشک کردن آب بند نیز مورد بررسی قرار خواهند گرفت. و همچنین در این مقاله در خصوص معیارهای مورد نیاز آب بند کشتیرانی طرح لایروبی بهمنشیر بحث و بررسی به عمل خواهد آمد.

مقدمه

آب بندهای کشتیرانی ساختمانهایی هستند که بین دو اختلاف تراز سطح آب در آبراهه واقع می‌شوند و امکان حرکت کشتی‌ها را از یک سمت به سمت دیگر به وجود می‌آورند. تصویر شماره ۱ شمای یک آب بند را نشان می‌دهد آب بند یک کانالی است به طول کشتی و فواصل اطمینان مورد نظر می‌باشد که در انتهای آن با دریچه‌هایی تجهیز

۱ - دانشجوی دوره دکتری آبیاری دانشگاه شهیدچمران و کارشناس طرح لایروبی و ساماندهی رودخانه بهمنشیر.

می‌گردند و محفظه‌ای که کشتی در داخل آن قرار می‌گیرد را به وجود می‌آورند و تراز آب محفظه برای تردد به تراز بالای آب در بالا دست افزایش می‌یابد و برای تراز پایین پایین دست کاهش می‌یابد و ترازهای محفظه به وسیله شیرهایی کنترل می‌شوند.

در نواحی که عمق کافی برای حرکت کشتی‌ها در کانال وجود ندارد و یا در نواحی جز و مدی که کانال کشتی‌رانی به دریا متصل می‌گردد فراهم کردن عمق کافی برای حرکت کشتی‌ها در کانال معمولاً توسط آب‌بندهای کشتی‌رانی امکان‌پذیر است. بررسی ابعاد و تعداد آب‌بندهای مورد نیاز در کانال کشتی‌رانی و تعیین اختلاف تراز سطح آب در طرفین آب‌بند که نقش مؤثری در سیستم‌های پر و تخلیه کننده و دریچه‌های ورودی و خروجی آب‌بند و ارتباط مستقیمی با عمق رودخانه که متناسب با بزرگترین کشتی طرح می‌باشد دارد که در تعیین ابعاد آب‌بند باید:

۱- نوع و حداکثر ظرفیت احتمالی کشتی‌ها و ترافیک احتمالی آنها در آینده در آبراه.

۲- بررسی توسعه آبراهه که ممکن است بر عملکرد آب‌بند کشتی‌رانی در آینده تاثیر بگذارد توجه شود.

اطلاعات مورد نیاز برای آنالیز ترافیکی شامل پتانسیل کالا برای حرکت در آبراهه (نیاز موجود و توسعه در آینده) فصلی که آنها می‌خواهند حمل گردند، ترافیکی دو طرفه احتمالی در آبراهه و نوع بارچ و اندازه مناسب آن و داده‌های صرفه‌جویی اقتصادی هزینه‌ها به عنوان تابعی از زمان جابجایی و اندازه یدک‌کش در مقایسه با دیگر روشهای حمل و نقل در آنالیز می‌باشد.

بعضی وقتها آب‌بندهای واقع شده در آبراهه‌های کشتی‌رانی به خاطر جلوگیری از نفوذ آب شور به داخل سیستم آب شیرینی در حین عبور کشتی‌ها از داخل آن طراحی می‌شود جدا نگهداشتن آب شور و شیرین از هم در دو سمت آب‌بند شاید به خاطر یک و چند فاکتور از فاکتورهای ذیل می‌باشد:

ارزیابی‌های زیست محیطی

- نیاز به آب شیرین برای مصارف شرب و کشاورزی

- برای کاهش خطر شور شدن آب زیرزمینی که ممکن است سبب خسارت به اراضی کشاورزی شود.

نفوذ آب شور به داخل ناحیه آب شیرین ممکن است در آب‌بند اتفاق افتد مگر اینکه تمهیدات خاصی برای جریان آب به داخل آب‌بند در نظر گرفته شود. جابجایی آب شیرین و شور به سبب داشتن اختلاف در چگالی می‌باشد و بخشی از آب شور نفوذ یافته به داخل آب‌بند به وسیله پمپاژ و سیستمهای دیگر برگشت داده می‌شود. همانطوری که در بالا ذکر شد آب‌بندها برای کشتی‌رانی از یک تراز به تراز دیگر یا کنترل شوری استفاده می‌شوند به هر حال روشهای دیگری نظیر بالا برنده‌های کشتی وجود دارد و در کانالهای کوچک با ترافیک محدود طرحهایی نظیر سرسره آبی وجود دارد. در ادامه به اصول و معیارهای توصیه شده برای طراحی بخشهای مختلف آب‌بندهای کشتی‌رانی پرداخته خواهد شد.

مکان آب‌بند کشتی‌رانی

در پروژه‌های کشتی‌رانی آب‌بندها در کناره سد قرار می‌گیرند با چنین طرحی طول سرریز ماکزیمم می‌شود و تاثیر آن بر ترافیک به حداقل می‌رسد و حفاظت سواحل راهنمای مفیدی برای کشتی‌ها خواهد بود. بر طبق توصیه

گروه مهندسی ارتش آمریکا حداقل دید طولی به آب بند کشتی رانی برای عملیات موفق و مطمئن باید در حدود ۱ مایل باشد. جهت ورود به آب بند کشتی رانی باید سرعت کاهش پیدا کند و نواحی مستقیم مکان مناسب برای احداث آب بندها می باشد به هر حال نواحی که دارای مسیر مستقیم هستند تمایل به ناپایداری دارند و نگهداری عمق در حد نیاز در مسیر پایین دست کانال مشکل خواهد بود. اگر شرایط متفاوتی برای مکان یابی آب بند کشتی رانی وجود دارد باید مکان انتخاب شده از نظر نگهداری و لایروبی و مزاحمت های ترافیکی نظیر جریان سرریز جهت نگهداری عمق لازم برای کشتی رانی و سایر هزینه ها مورد بررسی قرار گیرد.

توپوگرافی و زمین شناسی ناحیه عبور کانال تاثیر مهمی در طراحی آب بند کشتی رانی دارد. اگر آبراهه در نواحی low relief واقع شود ارتفاع بالا برنده آب بند کشتی رانی پایین خواهد بود که سبب سادگی و ارزن شدن خود آب بند می شود. یکی از فاکتورهای دیگری موثر، مقطع عرضی و مواد حفاری آن خواهد بود. به طور مثال ممکن است مقطع حفاری شده مواد آن خاکی یا سنگی یا ترکیبی از هر دو باشد و ارتفاع بالا برنده آب بند و تعداد آنها وابسته به هزینه های حفاری خواهد بود.

ذخیره آب از فاکتورهای مهم موثر در طراحی آب بند می باشد در نواحی که با محدودیت آب مواجه می باشد نیاز به حوضچه ذخیره آب و سیستم پمپاژ برگشتی می باشد که در آنالیز اقتصادی مکان آب بند باید مد نظر قرار گیرد. آب بندهایی که در نواحی جز و مدی می باشند با آب بندهای رودخانه ای و دور از ساحل متفاوتند. آنها تحت بارهایی که از جهات مختلف در آبراهه عمل می کنند قرار دارند و باید به نحوی عمل کند که نفوذ آب شور به حداقل کاهش پیدا کند. طراحی آنها باید به نحوی باشد که از عهده امواج برآیند و در شرایط بد آب و هوایی عمل نمایند. از محدودیت های دیگر عمر آب بند است که روی تعداد آنها تاثیر می گذارد و در کل باید آب بندها دارای مکانی مجزا و تا اندازه ای دور باشند و به اندازه بالا بردن خودشان بالا باشند این سبب می شود که تعداد آب بندها حداقل شود و اگر ارتفاع بالا برنده آنها کم باشد زمان تردد کشتی ها در آب بند کاهش می یابد. به طور کلی مکان آب بند وابسته به هیدرولوژی (تراز آبهای سطحی و زیر زمینی محل آب بند)، هزینه اراضی و مکان بازیافته ساختمانی، پلها، جاده ها، راه آهن و آبراه اصلی (Water main)، Sewage plant و Sewers دارد.

ابعاد آب بند کشتی رانی

بر طبق توصیه گروه مهندسی ارتش آمریکا ابعاد بزرگترین کشتی هایی که احتمال عبور آنها از کانال کشتی رانی در آب بندها وجود دارد و ملاک طراحی قرار می گیرند به شرح زیر می باشد:

نوع شناور	طول (متر)	طول کف شناور (متر)	عرض (متر)	آبخور (متر)
یدک کش رودخانه ای با ظرفیت ۱۰۰ اسب بخار قدرت	۲۰-۴۹	۲۰-۴۹	۷/۵-۱۵/۵	۱/۵-۲/۸
یدک کش ۵۰۰۰ تنی کالای عمومی	۱۱۹	۱۱۴	۱۵/۶	۷
کشتی ۴۰۰۰ تنی کالای عمومی	۱۰۱	۹۷	۱۳/۷	۶/۱
لنچ ۱۰۰۰ تنی	۲۵	۱۹	۷	۲/۶
قطار بارج ۵۰۰۰ تنی	۱۴۵	۱۲۷	۱۹	۲/۵
قطار بارج ۱۰۰۰ تنی	۶۰	۵۱	۹/۵	۲/۵
قطار بارج ۵۰۰ تنی	۳۳	۲۶	۹/۵	۲/۲

اندازه های ذیل برای ابعاد آب بند توسط گروه مهندسی ارتش آمریکا (۱۹۸۰) توصیه شده است (کشتی طرح قطار

بارج می باشد).

طول (فوت)	عرض (فوت)	طول (فوت)	عرض (فوت)
۴۰۰	۶۰۰	۸۰۰	۱۱۰
۶۰۰	۸۴	۱۲۰۰	۱۲۰۰
۷۲۰			
۸۰۰ و ۱۲۰۰			

ارتفاع بالا برنده آب بند باید شامل عمق کشتی رانی در تراز استخر بالایی و عمق کافی روی موانع که در سر تا سر استخر و آستانه دریچه پایینی آب بند کشتی رانی در بالا دست در نظر گرفته شود چون هزینه برای ارتفاع یک فوت آب بند مرتفع اغلب کمتر از هزینه ترکیب شده دو آب بند با (lift) کم است در شرایطی که ارتفاع بالا برنده در هر دو معادل هم است طراحی در حالت اول پیچیده تر می باشد.

آنالیز ترافیکی و کشتی طرح

طراحی اقتصادی و مهندسی پروژه به مطالعه انواع آبراهه ها و انواع کشتی هایی که در آن تردد می نمایند و ظرفیت آب بند کشتی ها به هزینه های آب بند و تناژ سالانه و توسعه آنها در آینده بستگی دارد. در مطالعات اقتصادی باید هزینه های سالانه و سوددهی در دوره عمر مفید پروژه به علاوه هزینه های ساختمان آب بند را محاسبه کرد و در آن باید پیش بینی فعالیت های اقتصادی و متدهای مختلف حمل و نقل گنجانیده شود و تعیین گردد آیا با پروژه های دیگر تداخل دارد یا خیر و هزینه های آینده آبراهه و هزینه های جاری مورد نیاز برای کشتی رانی و حمل و نقل و پیش بینی آینده برای تقاضا کالا بررسی شود و بهبود حمل انواع کالاهای مورد انتظار به وسیله راه آبی مورد ارزیابی قرار گیرد. کالاهای عمده که توسط کشتی در سیستم آبراهه های خشکی یا رودخانه جابجا می شوند شامل: ۱- نفت و فراورده های آن ۲- زغال سنگ و کک ۳- آهن - فولاد - آلومینیوم و محصولات آن ۴- شکر ملاس و شیره آنها ۵- غلات و فراورده های آن ۶- تولیدات جنگلی ۷- سولفور - نمک و دیگر مواد شیمیایی ۸- ماسه و شن ۹- کودهای شیمیایی ۱۰- غذا و فراورده های حیوانات ۱۱- چربی حیوانات، روغن ها و گیاهان روغنی ۱۲- مواد ساخته شده ماشینی

معمولاً آنالیز ترافیکی آبراهه برای دوره های ۱۰ و ۲۵ و ۵۰ ساله انجام می شود حداکثر سرعت مجاز کشتی ها در آبراهه حدود ۸ نات یا حدود ۱۴/۸ کیلومتر در ساعت تعیین می شود که بستگی به مستقیم بودن مسیر و شرایط ایده آل آب و هوایی و باد تاثیر مستقیمی در سرعت و حرکت کشتی دارد.

در آبراهه های کم عمق اروپا حداکثر سرعت قطار بارج با ظرفیت کامل بین ۶ تا ۷ نات می باشد. تعداد خطوط ترددی در آبراهه بستگی به طول و تنوع شناورها آبراهه دارد اگر طول کانال بیشتر از ۱۰ کیلو متر باشد از ۲ خط ترددی در آبراهه استفاده می کنند که همه عوامل فوق در ترافیک و زمان باز و بسته شدن دریچه های اصلی آب بند کشتی رانی نقش به سزایی دارد.

حداقل عمق برای پروژه های کشتی رانی

حوضچه های کشتی رانی ایجاد شده باید حداقل عمق مورد نیاز را برای پروژه هایی که در بالای بستر رودخانه قرار می گیرند و بالای آستانه پایینی آب بند سد بعدی در امتداد جریان بالا دست تهیه کنند. حداقل عمق در آبراهه های ساماندهی شده متناسب با تراز نرمال آب حوضچه معمولاً تعیین می شود.

به هر حال عمق آبراهه تاثیر روی ظرفیت و نوع کشتی های عبوری - موج ایجاد شده توسط باد که به آب بندها

اصابت می‌کند و عمق خود آب‌بند دارد در طرح جامع بنادر ایران جهت کانالهای دریایی عمق کانال ۲ متر پایین‌تر از آبخور کشتی و در آبهای نیمه محصور ۱/۵ متر و در بنادر ۱ متر پایین‌تر از آبخور کشتی طرح باید در نظر گرفته شود.

بر طبق آیین نامه ژاپن در خارج از محوطه بندرگاه فرمول ریز پیشنهاد شده است:

$$D > D' + D'' + \frac{H}{2} + K$$

D - عمق کانال، D' - آبخور کشتی طرح، D'' - حاشیه اطمینان برای آبخور کشتی (۰/۶-۰/۹)، H - ارتفاع موج داخل کانال و K عاملی است که به جنس خاک بستر بستگی دارد (برای خاکهای نرم ۰/۳ متر و برای خاکهای سفت ۰/۵ متر)

بر طبق آیین نامه DM-26 نیروی دریایی ارتش امریکا عمق کانال متناسب با مجموع آبخور کشتی در حالت پر + میزان حرکات قائم کشتی + فرود کشتی + ارتفاع موج ایجاد شده + حاشیه اطمینان با توجه به میزان سرعت کشتی داخل کانال است. بر طبق آیین نامه PIANC عمق مورد نیاز بر حسب نوع کشتی به شرح زیر می‌باشد:

نوع شناور	ظرفیت (تن)	عمق مورد نیاز (m)
یدک‌کش رودخانه‌ای	۸۰۰۰-۲۰۰۰	۲-۳/۷
کشتی	۴۰۰۰	۸/۰
کشتی	۵۰۰۰	۹/۱
لنچ	۱۰۰	۳/۴
قطار بارج	۵۰۰۰	۳/۳
قطار بارج	۱۰۰۰	۳/۳
قطار بارج	۵۰۰	۲/۹

طراحی شکلهای آب‌بندهای کشتی‌رانی

در آب‌بندها ظرفیت انتقال کشتی‌ها به وسیله تعداد کشتی‌هایی که داخل آب‌بند جا می‌گیرند تعیین نمی‌شوند بلکه به زمان باز و بسته شدن آب‌بند کشتی‌رانی نیز بستگی دارد ورودی باریک به محفظه (عریض بودن محفظه) باعث طولانی‌تر شدن ورود کشتی‌ها به داخل محفظه می‌شود و خروجی از محفظه به طور مشابه به زمان بیشتری نیاز دارد.

ظرفیت آب‌بند معمولاً معادل با تعداد کشتی‌ها یا مجموع تناژ آنها در هر بار باز و بسته شدن در واحد زمان می‌باشد و به صورت یک قاعده کلی عرض آب‌بند کشتی‌رانی نباید عریض‌تر از دریچه‌های دماغه‌های آن باشد.

دیوارهای آب‌بند معمولاً قائم هستند اگر این دیوارها شیب‌دار یا بالی شوند به طوری که عرض محفظه آب‌بند در بالا بزرگتر از کف باشد شیب دیواره بالی برای کشتی‌ها که مجاور هم قرار گرفته‌اند خطرناک است و وقتی که آب در محفظه آب‌بند پایین‌تر از حالت معمولی است آسیب خواهند دید. به هر حال در بعضی کشورها در قسمت بالای دیوارها که دارای شیب متغیر ۵:۱ و ۲۰:۱ است با تدابیری نظیر (COPS یا مخروط‌هاس چوبی یا گویی) از برخورد

کشتی‌ها جلوگیری می‌کنند.

علاوه بر موارد بالا آب‌بند با دیوارهای بالای آب بیشتری در طی عملیات باز و بستن نیاز دارد که سبب هدر رفتن زمان و آب شیرین می‌گردد. آب‌بندهای کشتی‌رانی رودخانه‌ای دارای محفظه معمولی مشابه مقطع کانال در بین دو سر آب‌بند (مستطیل) می‌باشند.

تعیین ترازهای بخشهای مختلف ساختمان آب‌بند

تراز آستانه دهانه پایین دست و کف و محفظه آب‌بند کشتی‌رانی به وسیله پایین‌تر از آب در ناحیه پایین دست تعیین می‌شود و به همین صورت تراز آستانه بالا دست به وسیله پایین‌ترین تراز آب ناحیه بالا دست تعیین می‌شود (تصویر ۲). در بعضی موارد آستانه دریچه بالا دست بالا آورده می‌شود که عوامل عمده این کار عبارتند از: ۱- کاهش هزینه دریچه ۲- محافظت دریچه بالادست در برابر برخورد کشتی‌های عبوری در امتداد بالادست.

باید به خاطر داشت بخشی از کف محفظه که در نزدیکی دریچه بالادست آب‌بند است بالا آورده می‌شود. در بعضی موارد ممکن است موانع غیرقابل رویت باشد وقتی که سطح آب در طی عملیات خالی کردن پایین آورده شود هدایت کشتی‌ها خیلی نزدیک در بالای کف دریچه، است و امکان گیر کردن آن بر روی آستانه وجود دارد بدین لحاظ باید انتهای بالا آمدگی آستانه به وضوح علامت زده شود. به طور کلی وقتی که اختلاف تراز دو سر آب‌بند بیشتر از ۵ متر است بالا آوردن آستانه انجام می‌شود. در آب‌بندهای دریایی آستانه‌ها بالا و پایین به طور عادی در تراز مشابه هستند.

در مواردی که امکان عبور جریان سیلابها از محفظه کشتی‌رانی وجود دارد ارتفاع آستانه بالا دست ممکن است تراز آن پایین‌تر حد نیاز برای کشتی‌رانی در نظر گرفته شود.

دومین حالت که نیاز به آستانه پایین‌تر برای عبور کشتی‌ها می‌باشد مربوط به مراحل عملیات ساختمانی می‌باشد که برای عبور کشتی‌ها از آب‌بند نیاز است و تراز پایین‌تر از تراز نرمال برای مدت کوتاه ساختمانها در حوضچه نیاز می‌باشد. به هر حال آنالیز اقتصادی در تصمیم‌گیری می‌تواند ضرورت استفاده از آستانه بالاتر را روشن کند به طور کلی برای تعیین تراز آب‌بند کشتی‌رانی دو اختلاف تراز مهم هستند تراز ۱- بالاترین تراز آب که به طور دائم در کناره بالا دست رخ می‌دهد (در این حالت امکان کشتی‌رانی وجود ندارد) تراز ۲- ماکزیمم تراز آب در کناره‌های بالادست برای کشتی‌رانی.

برای بیشتر آب‌بندها دو تراز مشابه نیستند. تراز ۱ برای مثال در طی سیل مد یا سیلابهای غیرمعمول نظیر (طوفان - اموج - جریانهای طغیانی) رخ می‌دهد که کشتی‌رانی را غیرممکن می‌سازد و برای کشتی‌ها خطرناک است. عملیات باز و بسته کردن آب‌بند در ترازهای پایین‌تر از آب یعنی تراز ۲ یا ماکزیمم تراز باز و بسته کردن آب‌بند انجام خواهد شد.

آب‌بندهای رودخانه‌ای یا در ناحیه ورودی جزر و مد به رودخانه و یا برای کشتی‌رانی در امتداد بالادست رودخانه ممکن است استفاده شود. برای هر دو مورد ترازهای طراحی به صورت زیر است:

- تراز بالای دریچه خروجی یا دریچه بالا دست و دیوارهای بیرونی دماغه بالادست به وسیله تراز ۱ تعیین

می شود.

- تراز بالای دیوارهای محفظه کشتی رانی آب بند و بالای دریچه داخلی در سایر دریچه ها هر کدام به وسیله تراز ۱ یا تراز ۲ تعیین می شود.

- برای کشتی رانی تجاری ارتفاع آزاد بالای تراز ۲ حدود ۱ تا ۱/۵ متر است.

- برای آب بند های با هدایت فشرده کشتی ها، پایین ترین میزان ارتفاع آزاد حدود ۱/۵ متر می باشد. بعضی آب بند ها که به وسیله تراز ۱ و ۲ قبلاً طراحی شده است اختلاف تراز بین تراز دماغه بیرونی و باقیمانده آب بند وجود دارد که در زمان آسیب دیدن دریچه بالا دست سبب مشکلاتی گردیده است در چنین وضعیتی دریچه بالا دست بسته نمی شود مد خیلی بلند یا سیلاب با ارتفاع عبوری بیشتر از دریچه پایین دست و دیوارها ممکن است عبور کند و نواحی روستایی را سیلاب فرا گیرد خصوصاً وقتی که گوره در امتداد حوضچه پایین دست یا کانال مربوطه برای تراز آب ماکزیمم ممکن است طراحی نشده باشد. همانطوری که آسیب دیدگی دریچه ها یقیناً فرضی نیست راه حل بالا فقط زمانی قابل قبول است که دماغه بالا دست با دو دریچه تهیه شده باشد. در بعضی کشورها ساخت دریچه دوم از جهت اینکه دومین دریچه دماغه بالا دست می تواند در موارد طغیان بسته شود مد نظر است. به عنوان قاعده کلی: تراز بالای دریچه های داخلی و خارجی و دیوار آب بند باید در تراز مشابه ساخته شوند یعنی ارتفاع کافی در بالای ترین تراز دایمی آب در بالا دست رخ می دهد وجود دارد.

معرفی عدد کلی برای ارتفاع آزاد مشکل است آن به وضعیت مکانی و فراوانی ارتفاع امواج مد - سیلاب و ... وابسته است توجه شود اگر آب بند با دایک ساخته شود تراز مناسب آب بند کشتی رانی معمولاً معادل یا مختصری پایین تر از تراز تاج اصلاح شده دایک کانال بالا دست است.

عمق کشتی رانی در رودخانه های ساماندهی شده به وسیله سرریز کنترل می شود وقتی که جریان کم است کشتی رانی از طریق آب بند انجام می شود وقتی که جریان به قدر کافی بزرگ است و عمق کشتی رانی فراهم است دریچه های سرریز باز می شوند و تردد انجام می گردد در این حالت نیاز به ساختن دیوارهای آب بند بالاتر از بالاترین تراز آب نمی باشد و در طی پریود جریان های سیلابی آب بند کشتی رانی شاید به طور کامل زیر آب باشد این حالت وقتی مطرح است که آنجا آب بند ها و سرریزها بار هیدرولیکی کمی دارند و تجهیزات هیدروالکتریک ندارند. البته دارای معایبی نظیر اخذ سیلت یا ماسه از آب بند ها و معبر حوضچه ها مکانیسم انتقال سیل از روی دریچه ها و شیرها می باشد باید توجه شود در حالت های استثنایی ذکر شده فوق می توان از آب بند های کشتی رانی مغروق استفاده نمود.

دریچه های وسطی در آب بند

بعضی از آب بند ها با دریچه هایی در وسط تهیه می شوند که دارای مزایای ذیل می باشند:

۱- آب بند نیاز به زمان کمتری در جابجا کردن کشتی ها دارد وقتی که محفظه کوچک می شود زمان پر و خالی کردن کوتاه می شود.

۲- در پریود های خشک در مصرف آب شیرین صرفه جویی می شود.

۳- مقدار آب شور نفوذی به داخل آب شیرین کانال کاهش می یابد وقتی که بالا و پایین بردن کشتی های کوچک در

آب‌بند انجام می‌شود.

۴ - شرایطی را فراهم میکند که دریچه‌ها نیاز به تعمیر دارند بدون بسته شدن آب‌بند کشتی‌رانی در همه حالات تردد انجام می‌شود خصوصاً برای کشتی‌های کوچک تردد امکان‌پذیر است.
(از معایب عمده این کار داشتن هزینه بالاتری نسبت به انواع بدون دریچه در وسط می‌باشد.

دیوارهای قطع‌کننده تراوش (جریانهای آب زیرزمینی)

در اثر اختلاف بار هیدرولیکی در دو سمت آب‌بند و در دو کناره جانبی سازه جریان آب زیرزمینی برقرار می‌شود باید از این جریان که بیشتر از حد مجاز هستند جلوگیری شود زیرا این جریانها سبب حرکت ذرات خاک و عامل تشکیل حفره خطرناک در زیر و در کناره‌های آب‌بند در اثر Piping می‌شود و این عامل سبب به وجود آمدن نقب‌های زیرزمینی و آبشستگی در دماغه بالادست و پایین دست آئینه خواهد شد از وقوع چنین پدیده‌هایی فقط با طولانی‌تر کردن مسیر آب در امتدادهای سه بعدی می‌توان مانع جریانها شد بنابراین لازم است آب‌بندهای کشتی‌رانی با احداث پرده‌های غیرقابل نفوذ عمودی در محور آب‌بند در زیر و در کنار آب‌بند کشتی‌رانی ساخته شوند.

معمولاً دو دیواره Cut-off در دو انتهای آب‌بند ساخته می‌شود که سبب طولانی شدن مسیر تراوش و شدت جریان و مانع حرکت ذرات خاک می‌گردد. برای آب‌بندها با ارتفاع بالا دومین پرده در انتهای پایین آب‌بند کشتی‌رانی ساخته می‌شود مادامی‌که اغلب راه حلها برای آب‌بندهای کشتی‌رانی که در نواحی جز و مدی واقع می‌شوند مشابه است آنجا بارهای هیدرولیکی معکوس وجود دارد باید توجه شود که دومین پرده در یک سمت در انتهای بالادست جریان با بار هیدرولیکی کمتر واقع شود.

دیواره Cut-off بالا دست سبب کاهش نیروی زیر فشار در تمام طول آب‌بند کشتی‌رانی می‌شود و دومین دیواره قطع‌کننده تراوش در انتهای پایین دماغه بالا دست و پایین دست سبب کاهش بیشتر زیر فشار می‌شود. اما زیرمحفظه آب‌بند کشتی‌رانی امکان افزایش زیر فشار وجود دارد تراز آب زیرزمینی عملاً مشابه تراز آب کانال پایین دست خواهد بود این کاهش نیروی فشار به سمت بالا در جهت بهبود پایداری دماغه پایین دست عمل می‌کند.

دیواره Cut-off دماغه پایین دست از فرسایش ذرات خاک را در طی عملیات تخلیه که سبب تخریب تدریجی دماغه آب‌بند کشتی‌رانی پایین دست می‌شود جلوگیری می‌کند. بعضی مواقع از صفحات پیش‌بند به همراه دیوارهای Cut-off در انتهای بالا دست و پایین دست آب‌بند استفاده می‌شود.

امتداد طولی هر دماغه در مقابل نیروی افقی هیدرواستاتیک مقاومت کند آنجا باید واکنشهای قایم در زیر به قدر کافی بزرگ باشد فشاری که بر زمین وارد می‌شود معادل با وزن ساختمان دماغه آب‌بند کشتی‌رانی - وزن آب بالای کف آب‌بند منهای زیر فشار که به وسیله آب زیر زمینی ایجاد می‌شود.

در حالتی که آب‌بند کشتی‌رانی خشک می‌شود پایداری دماغه آب‌بند کشتی‌رانی به وسیله کاهش زیر فشار به صورتی که در بالای ذکر شد بهبود پیدا می‌کند نظر به چسبیده بودن دماغه بالا دست به محفظه آب‌بند و پشتیبانی آن از اهمیت کمتری برخوردار است. در مواردی که کف آب‌بند به محفظه آب‌بند وصل نمی‌شود بخاطر نفوذپذیری که آنها دارند مقاومت در مقابل زیر فشار ندارند بر این اساس باید کف به نحوی طراحی شود که نفوذپذیری دایمی آن

حفظ شود و مستقل از دیوارهای کناری و کف‌های دماغه‌های آن باشد.

کف محفظه آب‌بندهای کشتی‌رانی دریایی که عرض آنها بزرگ است از نوع بدون مقاومت در مقابل زیرفشار می‌باشد. در هر دماغه کل دیوار آب‌بند با موانع Cut-off طولی و کناره‌ها به هم وصل می‌شوند.

جهت تعیین ابعاد دیواره‌های مانع تراوش به اطلاعات نظیر نوسانات تراز سطح آب در بالا دست و پایین دست و همچنین به خصوصیات مکانیکی خاک و خاکریزی پشت دیوار (back fill) نیاز است به عنوان اولین تقریب ارتفاع دیوارهای Cut-off به وسیله فرمول Bligh تعیین می‌شود و بعد به وسیله روش Lane اصلاح می‌شود تا شرایط خطرناکی را که همواره خاکها با آن مواجه می‌شود در حالتی که (نفوذپذیری افقی بزرگتر از نفوذپذیری عمودی است) را محاسبه کنند.

خاکهای ریخته شده در پشت دیوارهای آب‌بند علی‌رغم تراکم دارای تراکمی کمتر از خاکهای طبیعی می‌باشند از این رو به مصلحت است دیوار آب‌بند تراوش Cut-off در خاکریز و در دماغه‌ها به صورت پرده‌ای بر روی تمام عرض حفاری ساخته شود. اگر آب‌بند کشتی‌رانی بر روی فونداسیون شمعی ساخته شود سقف سازی بر روی شمعه می‌گردد و به خاطر نشست خاک زیر ممکن است حفره‌ای بین زیر سطح کف آب‌بند و زمین تشکیل گردد این حالت می‌تواند خیلی خطرناک باشد.

در آب‌بندهای کشتی‌رانی هلند که روی فونداسیون شمعی قرار دارند دیوارهای مانع تراوش (Cut-off) اضافی باید جریان آب زیرزمینی داخل حفرات ایجاد شده را متوقف کند. در مسیر زیر کف آب‌بند عمق ۱ متر برای دیوارهای Cut-off کافی است در سنگ‌ها نقش رفتاری ضرورتاً برای کاهش زیر فشار است به صورتی که جریان به وجود آمده به وسیله بار هیدرولیکی به داخل سنگهای بدون شکاف ناچیز است به هر حال به علت شکاف در سنگهای فعلی نیاز به سری پرده‌های پیش بند خصوصاً در پلان جهت آب‌بندی است پرده‌های پیش بند باید تا سواحل دو طرفه توسعه پیدا کند به صورتی که در مورد دیوارهای Cut-off در خاکهای دانه‌ای انجام می‌شود.

سیستم پر و تخلیه آب‌بند کشتی‌رانی

طرح آب‌بندهای جدید در ایالات متحده در اواخر سال ۱۹۴۰ توسط گروه مهندسين ارتش امریکا با توجه به مطالعات انجام شده مدل سازی گردید و اصلاحات لازم در سیستم پر و تخلیه آب‌بند در کوتاه‌ترین زمان ممکن عملی حدود (۶ تا ۱۲ دقیقه) بدون آشفستگی که تعادل کشتی‌ها و آب‌بندها را به مخاطره اندازد مورد بررسی قرار گرفت آشفستگی‌هایی که در سیستم آب‌بند ایجاد می‌شد به دو قسمت عمده تقسیم می‌گردید:

۱- آشفستگی موضعی که به وسیله ورود یا خروج آب به محوطه آب‌بند و یا معبر پایین‌تر آب‌بند به وجود می‌آید.

۲- ایجاد موج در محفظه آب‌بند وقتی که پر و خالی می‌شود.

آشفستگی موضعی ممکن است به شناورهای کوچک آسیب وارد کند ولی ایجاد موج در محفظه سبب شل شدن کامل کابلهای فولادی مهاری و پاره شدن آنها و آسیب‌زدن به دریچه‌های اصلی آب‌بند و شناور گردد. در حال حاضر اغلب سیستم‌های پر و تخلیه با محدودیت تنش برای کابلهای فولادی تا ۵ تن طراحی می‌شوند. انواع متداول سیستم‌های پر و تخلیه به شرح زیر می‌باشد:

۱ - سیستم پر و تخلیه به وسیله شکافهای دریچه‌ای که روی دروازه‌های اصلی ایجاد می‌شود.

۲ - سیستم پر و تخلیه به وسیله شیرها و کالورت‌های جانبی کوتاه که در اطراف دهانه از طریق دیوارهای آب‌بند و

آستانه دریچه واقع می‌شوند.

۳ - سیستم پر و تخلیه از طریق مجاری آبگذر طولی در دیوارها یا کف که به وسیله سوراخهای ایجاد شده در

دیوار از طرفین در کف به محفظه آب‌بند متصل می‌شود.

از بهترین راه حلها این است که ترافیک آب‌بند با زمان پر و تخلیه متعادل می‌شود اگر عبور و مرور از آب‌بند خیلی

زیاد باشد استفاده از یک آب‌بند با سیستم پر و تخلیه سریع با کوتاه‌ترین زمان بهترین راه حل می‌باشد و راه حل دوم

ارزان و بهترین راه حل است.

۱ - سیستم پر و تخلیه به وسیله دریچه‌هایی که در سرتاسر پایین و یا در اطراف دروازه اصلی آب‌بند

قرار دارد

بر طبق توصیه گروه مهندسين ارتش امریکا برای lift یا بارهای هیدرولیکی کم تا ۱۵ فوت سودمندترین روش

آبگیری به وسیله شکاف در دریچه‌های اصلی است برای اینگونه موارد دریچه‌های لولادار و یا قطعه‌ای استفاده

می‌شود وقتی که محفظه به وسیله دروازه‌های بالادست پر می‌شود جریان عبوری از روی دریچه به صورتی که

جریان به زیر آستانه پایین‌تر هدایت گردد عمل می‌شود به هر حال پر کردن به طور عادی به وسیله سیستمهای

خاصی که مرکب از روزنه آبگیری بالادست - آستانه دریچه - کالورتها یا آبگذرهای دیواری یا دریچه‌های دیواری

در محفظه آب‌بند صورت می‌گیرد دریچه‌های قطعه‌ای در جایی که بارهای هیدرولیکی معکوس رخ می‌دهد نظیر

مکانهایی که تحت تاثیر جز و مد قرار دارد استفاده می‌شود آنجا تراز حوضچه پایین دست جریان بعضی وقتها بالاتر

و بعضی وقتها پایین تر از حوضچه بالادست است.

برای بعضی از دریچه‌ها قطعه‌ای جهت تسهیل در حرکتشان فرورفتگی‌های مخصوصی در دیوار طراحی می‌شود

پر کردن آب‌بند با دریچه‌های قطعه‌ای با اختلاف ارتفاع حداکثر ۲۰ فوت و برعکس صورت می‌گیرد (بندرت در بندها

اختلاف ارتفاع بزرگتر از ۲۰ فوت رخ می‌دهد) و معمولاً برای از بین بردن توربولانت از وسایل مخصوصی مثل

بلوکهای آرام کننده استفاده می‌نمایند. باز شدن دریچه در این روش ابتدا خیلی آهسته است و به تدریج به سمت عادی

شدن سرعت باز شدن افزایش می‌یابد.

۲ - سیستم پر و تخلیه از طریق مجاری آبگذر کوتاه

مجاری آبگذر کوتاه در دیواره رودخانه هر یک به وسیله شیرهای مجرای کنترل می‌شود در بیشتر طراحی‌های

جدید سیستم آبگذر خنجری در اطراف دریچه سرویس استفاده می‌شود و برای دریچه‌های سرویس از دریچه‌های

کشویی لولایی و پروانه‌ای و برای آب‌بندهای با اختلاف ارتفاع کم و محفظه کوچک استفاده می‌شود و وقتی که حجم

زیادی از آب باید عبور داده شود از منحرف کننده‌ها (دفلکتورها) در از بین بردن جت و پراکنده کردن اغتشاش

استفاده می‌شود.

در طی هر پر و خالی کزدن جریان عبوری از روزنه امواج متلاطمی در محفظه آب‌بند با جریان به سمت پایین دست

در امتداد سمت دیواره به وجود می‌آید این مسئله در اختلاف ارتفاعهای خیلی کم رخ نمی‌دهد اما در اختلاف ارتفاعهای ۸ فوت و بالا حالت مخاطره آمیز است ایجاد امواج با طولانی‌تر کردن عملیات باز و بسته کردن شیرها (به اندازه ۳ دقیقه) کنترل می‌شود.

به طور کلی محاسبات هیدرولیکی برای سیستم‌های پرکننده براساس قانون ساده روزنه انجام می‌شود و ضرایب جریان متوسطی از روزنه در سیستم‌های مختلف فوق به شرح زیر پیشنهاد شده است.

سیستم	ضریب جریان
شکاف دریچه‌های اصلی	۰/۸۲
مجاری حلقوی کوتاه و ونتوری	۰/۷۵-۰/۸۵
لوله‌های طولی و مجاری فرعی با روزنه	۰/۸۵-۰/۹۵

۳ - سیستم پرو تخلیه از طریق مجاری آبگذر طولی

مجاری آبگذر در سیستم پرکننده برای جریان یک بعدی طراحی می‌شوند روزنه‌هایی که در امتداد جریان هستند و همه روزنه‌ها در لوله و چه دیواره هم اندازه هستند نسبت ارتفاع به عرض در وجه دیوار معمولاً متناسب است با ۱: ۲ تا ۱: ۴ و به دلایل ذیل کل مساحت روزنه‌ها در وجه دیوار دو تا سه برابر بزرگتر از مجاری سرپوشیده آبگذر (کالورت) است.

۱ - کاهش افت ناشی از جریان

۲ - کم کردن میزان هوای مکشی توسط گرداب به داخل سیستم و ایجاد اغتشاش در محفظه آب‌بند وقتی که هوا از طریق روزنه توسط جریان وارد می‌شود.

۳ - کم کردن آسیب پذیری شبکه توری تحت تاثیر اشغالها و یخها.

سرعت جریانهای ورودی به آبگیر باید حدود ۱۰ تا ۸ فوت در ثانیه محدود شود.

قطر گلوی روزنه‌ها در امتداد پایین دست جریان کاهش می‌یابد نسبت کل مساحت دهانه روزنه به مساحت مجاری آبگذر ممکن است حدود ۱/۸ باشد. افت بار هیدرولیکی ورودی مجرای آبگیر می‌تواند در رنج $0.4 \frac{VC^2}{2g}$ تا ۰/۱۶ باشد آنجا VC سرعت در مجرای آبگذر (کالورت) است (گروه مهندسی ارتش امریکا ۱۹۶۵) پایین دست دهانه آبگیر مجرای معمولاً به مقطع جریان مستطیلی کوچکتر در قسمت شیر کنترل تبدیل می‌شود. شکافهایی برای bulk heads یا Stop loges برای پایین دست و بالادست جریان شیر کنترل کالورت برای سیستم خشک کننده و دریچه‌های اصلی باید تهیه شود.

پدیده گرداب در دریچه‌ها و دهانه آبگیر و مکش هوا به داخل سیستم پرکننده می‌تواند در روزنه‌های بالای آستانه آب‌بند به صورت زیر حداقل شود:

۱ - با کاهش فاصله بین دریچه‌های ورودی و دریچه‌های بالای بند

۲ - افزایش فضا بین روزنه‌ها

۳ - افزایش مساحت روزنه‌ها در وجه آستانه آب‌بند

۴- افزایش غرق شدگی دهانه آبگیر

شبکه توری در روزنه‌های آبگیر برای جلوگیری از اشغالها و یخها به داخل سیستم استفاده شود. افزایش زمان پر کردن می‌تواند اثرات ناشی از گرداب را کاهش دهد.

جریان سیستم‌های تخلیه کننده آب‌بند عمدتاً در پایین دست معبر آب‌بند بین دیوار هدایت کننده و دیوار محافظ از طریق آبگیرهای دریچه‌های دیواری یا مجاری جانبی و در کنار آب‌بند به سمت رودخانه صورت می‌گیرد مجاری از بالا دست لوله جریان برای کاهش سرعت‌های خروجی تعریض می‌شوند.

به طور مثال لوله جریان تخلیه در آب‌بند MACARTH در زاویه $8/5$ درجه تعریض شده است سرعت جریان در کالورت از $20/7$ فوت در ثانیه به $7/6$ فوت در ثانیه در وجه روزنه کاهش یافته است و نسبت مساحت در وجه روزنه به مساحت کالورت $2/73$ و افت بار هیدرولیکی برای لوله جریان مشبک و شیر کنترل $0/67 \frac{VC^2}{2g}$ می‌باشد.

هنگام تخلیه آب‌بند به پایین دست جهت کاهش آشفته‌گی سیستم تخلیه از طریق یک سری انشعاب فرعی استفاده شود شیرهای کنترل در مجاری آبگذر معمولاً از نوع دریچه لولادار که در مکان وارونه هستند و با دسته‌ای در کنار بالادست جریان و صفحه مسطح و آستانه در کنار پایین دست جریان است و به نحوی قرار گیرد که از کشیدن هوا از ناحیه پایین دست شیرها جلوگیری کند.

نسبت مساحت محفظه آب‌بند به مساحت مجاری آبگذر تابعی از اختلاف ارتفاع سطح آب‌بند با حوضچه مجاور می‌باشد معیار پر کردن براساس تجاوز نیروهای طناب فولادی تا 5 تن است. تنش به طناب وابسته به عمق بالشتک آب در محفظه و به وزنه‌های پر کننده مربوط است.

نکاتی که در طرح باید رعایت شود.

۱- دریچه‌های دیوار (Wall Ports) بر طبق توصیه گروه مهندسی ارتش امریکا

- فواره‌ها باید در کل پهنای محوطه برای پخش انرژی به نحو مطلوب، توزیع شوند.

- دریچه‌ها به اندازه $9/5$ فوت مربع برای آب‌بندهای با عرض 110 فوت مناسب می‌باشد.

- عرض بهینه دریچه‌ها باید حدود $0/67$ ارتفاع باشد برای حداقل کردن مولفه‌های فواره پایین دست مادامیکه

پایداری فواره حفظ شود کناره‌های روزنه در حد 3 درجه باید باز شود.

- فواصل دریچه‌ها برای یک آب‌بند با عرض 110 فوت باید 28 فوت از مرکز تا مرکز آنها در هر دیوار باشد.

- دریچه‌ها یک دیوار باید نسبت به دریچه‌های دیوار مقابل به صورت متقابل کار کنند تا فواره‌ها به هم برخورد

کنند و آشفته‌گی را کاهش دهند.

- دریچه‌ها باید در مرکز محفظه آب‌بند جایگذاری شوند به نحوی که حداقل 50 درصد از طول محفظه آب‌بند را در

جهت کاهش تنش‌های وارده به طناب فولادی مهار کننده کشتی، در برگیرد و از مرکز به دو سمت توسعه پیدا کند.

۲- مجاری آبگذر

- نسبت کل مساحت سطح مقطع دریچه‌ها به مساحت سطح مقطع آبگذر باید $0/95$ باشد عمل پر کردن آب‌بند به

خوبی صورت گیرد.

- سطح مقطع مربع یا مستطیل باشد (عرض برابر $0/67$ ارتفاع باشد) تا بازده هیدرولیکی مطلوبی را دارا باشد و شکل دادن آن آسان گردد.

- اگر تبدیلیهایی در مجاری وجود داشته باشد همه دریچه‌ها باید از مناطق تبدیل قرار گیرند.

۳- عملیات (Operation):

زمان عملکرد مجرای شیر بستگی به نسبت درازا و پهنای محفظه آب‌بند دارد و عملیات پر کردن رابطه مستقیم با اختلاف ارتفاع آن می‌باشد.

برای عملیات تخلیه شیرها با زمان تخلیه ۲ دقیقه برای طول ۶۰۰ فوت آب‌بند برای همه اختلاف ارتفاعها و ۴ دقیقه برای آب‌بند به طول ۱۲۰۰ فوت رضایت‌بخش است.

افت‌ها در سیستم پر و تخلیه آب‌بندها توسط دریچه‌ها

- در حالت پر کردن: افت انتقال آب حوضچه بالا به محل شیر کنترل $0/45 \frac{VC^2}{2g}$ باید در نظر گرفته شود و افتی معادل $0/10 \frac{VC^2}{2g}$ هنگام عبور از شیر کنترل در حالت باز و $1/05 \frac{VC^2}{2g}$ انتقال آب از شیر کنترل به محفظه آب‌بند باید حداکثر باشد.

- در حالت خالی کردن: افت انتقال آب از محفظه آب‌بند به شیر کنترل $0/93 \frac{VC^2}{2g}$ ، هنگام عبور از شیر کنترل در حالت باز $0/1 \frac{VC^2}{2g}$ و انتقال آب از شیر به حوضچه پایین دست $0/9 \frac{VC^2}{2g}$ باید حداکثر باشد.

در روابط بالا V سرعت جریان آب در مجاری آب‌گذر دیواره‌ها با شیر کاملاً باز و بر حسب فوت بر ثانیه است. تجارب بالا نشان داده است که آب‌بند اصلی حدود ۹ درصد سریع‌تر از ارقام ذکر شده برای مدل‌های با مقیاس ۱:۲۵ پر می‌شود و این به خاطر عدم توانایی شبیه‌سازی افت اصطکاکی در مدل است.

اصول ذخیره کردن آب برای آب‌بند کشتی‌رانی

حجم آب استفاده شده در طی عملیات پر و تخلیه آب‌بند کشتی‌رانی برابر است با $V=B.H.L$ که در اینجا V - حجم پر و تخلیه است، B - عرض آب‌بند، H - ارتفاعی از آب‌بند که پر و یا تخلیه می‌شود، L - طول آب‌بند می‌باشد. این مقدار آب باید در استخری در بالا ذخیره شود و اگر مسئله گرانی آب وجود دارد باید تلاش گردد مقدار آب مورد نیاز جهت ذخیره کردن کاهش یابد که سه راه اصلی برای این کار وجود دارد.

۱- استفاده از سری آب‌بندهای مستقل که حجم آب استفاده شده در طی عملیات آب‌بند به $\frac{V}{4}$ کاهش پیدا خواهد کرد.

۲- استفاده از آب‌بندهای دوقلو که مجاور هم قرار دارند و به وسیله کالورت با شیر دریچه‌ای مقاوم در مقابل بارهای معکوس به هم وصل می‌شوند به طور متناوب نصف آب تخلیه شده از یک محفظه برای پر کردن نصف محفظه آب‌بند دیگری استفاده می‌شود و با بالا و پایین بردن کشتی‌ها در دو محفظه به ترتیب ماکزیمم ذخیره کردن آب به $0/5V$ و برای کشتی‌هایی که در یک جهت حرکت می‌کند به $0/3V$ تنزل می‌یابد.

۳- حوضچه‌های ذخیره کردن

در این سیستم بخش تخلیه کننده آب با هدف حفظ و نگهداری آب در حوضچه‌ها ساخته می‌شود که بعداً برای پر

کردن سیستم نیاز است حوضچه ذخیره در امتداد کناره محفظه آب بند واقع خواهد شد نزدیک انتهای هر عملیات تراز آب به طور آهسته به سبب کاهش اختلاف فشار یکنواخت می شود برای صرفه جویی کردن در وقت پر کردن حوضچه ذخیره عمق در عمق باقی مانده (e) متوقف می شود یعنی (e=۱۵cm) این ناکاملی تراز کردن تاثیر ناچیزی در صرفه جویی حجم آب دارد اما زمان در خور توجهی را برای ما حاصل می کند.

$$E = \sum S$$

$$m = \frac{F_s}{F_K}$$

m نسبت مساحت سطح حوضچه به مساحت سطح محفظه آب بند کشتی رانی

n = تعداد حوضچه های ذخیره کننده

h = عمق آب پر کننده در حوضچه های ذخیره کننده

E = n تابعی است از نسبت m و تعداد n

S = حجم قابل قبول پر و تخلیه هر حوضچه

برای تعداد و ابعاد حوضچه های ذخیره کننده آب باید آنالیز اقتصادی شود.

اگر آب مورد استفاده از ناحیه پایین تر به ناحیه بالاتر (نه به عقب) پمپ شود مهمترین حالت اقتصادی به وسیله مقایسه کردن تعیین می شود امکان دارد برای ذخیره کردن از سری حوضچه های ذخیره کننده استفاده شود اگر چنین سری ارتفاع بالابرنده (lift) آنها نیز تغییر می کند و آب برای عملیاتشان از بالاترین ناحیه می آید به نحوی که مقدار مساوی آب برای هر یک از حوضچه ها استفاده شود تعداد و اندازه حوضچه های ذخیره آب در هر آب بند می تواند انتخاب شود.

سیستم هیدرولیک سیستم ذخیره کننده آب شامل :

- سیستم کالورت طولی برای پر کردن و تخلیه کردن مقدار آب استفاده شده V نسبت ناحیه بالایی و ناحیه پایینی.

- سیستم مقاطع کالورت برای پر کردن و تخلیه کردن آب ذخیره شده E نسبت به حوضچه های ذخیره کننده.

- سیستم پر کننده کف نسبت به دو سیستم ذکر شده اولی و محفظه.

- علاوه بر ترتیب های فوق ابعاد کالورتها و جزییات خاصی به وسیله آزمایشهای مدل تعیین می شود.

حوضچه های ذخیره کننده آب می توانند مجاور هم مرتب شوند و می توانند روباز و سر پوشیده و روی هم قرار

گیرند با روش سر پوشیده و ۵ حوضچه ۰/۷۲ آب عملیات آب بند کشتی رانی ذخیره خواهد شد.

راههای جلوگیری از نفوذ آب شور به داخل آب بند

بعضی وقتها آب بند کشتی رانی به خاطر کنترل شوری در دهانه رودخانه احداث می شود و نفوذ آب شور در

آب بندها ممکن است نیز اتفاق افتد این نفوذ به سبب داشتن اختلاف در چگالی بین آب شور و شیرین و یا در حین

عملیات آب بند کشتی رانی اتفاق می افتد که باید توسط پمپاژ و یا سیستم های زیر برگشت داده شود.

- سیستم پرده بادکنک هوا: در این سیستم لوله هوای مشبک شده در محل آستانه دریچه در سر تا سر ورودی به

آب بند قرار می دهند وقتی که دریچه های آب بند باز می شود و تراز آب در هر سمت از دریچه مشابه است جریان به

وجود آمده به سبب اختلاف در چگالی آب در هر سمت است. آب شور به سبب نیرویش در زیر آب شیرین حرکت

می‌کند و آب شیرین در بالا قرار دارد در جایگزینی شوری پس زده می‌شود به وسیله پرده بادکنک هوا که از طریق لوله مشبک با هوای فشرده ایجاد می‌شود آب شور به سمت بالا حمل شده و بخشی از جریانها به سمت دریا در امتداد سطح هدایت می‌گردند (هوای سیستم بادکنک هوا به وسیله هوای فشرده با لوله مشبک سبب تعویض آب شور و شیرین می‌شود و در طی فاز تعویض آزاد می‌گردد) مقداری از آب شور در هر چرخش جریان با محور افقی در کناره در سمت تماس پرده بادکنک با زمین در مکانی که آن ناحیه محفظه آب‌بند است گرفته می‌شود.

آب شور و شیرین در جریان چرخش مخلوط می‌شوند آب شور رسیده به محفظه آب‌بند از جریان چرخشی باید بر حسب نیاز جایگزین آب شیرین شود و آب شیرین باید چرخش جریان را طی کند تا بتواند محفظه را ترک نماید خطوط سطحی بادکنک‌های نمایش داده شده به قدر کافی نیرومند هستند چون در حالت‌های همگن آب در پرده بادکنک هوا سبب تولید سرعت‌های سطحی دور شوند از پرده می‌شود. (شکل 1a، 1b و 1c) این با رخداد تعویض طبیعی آب شور و شیرین ترکیب می‌شود یعنی در یک سمت پرده جریان همدیگر را متوقف می‌کنند علی‌رغم اینکه در سمت جریان شتابنده است این عامل خصوصاً برای کشتی‌های کوچک در حال حرکت با سرعت کم ایجاد مشکل می‌نماید بنابراین نتایج ایجاد شده توسط پرده پنوماتیک به شرح ذیل است:

- کاهش در حجم آب شور و شیرین تعویض شده، دریچه‌های تهیه شده زیاد باز نمانند.
- حجمی از آب که به وسیله ورود و خروج کشتی‌ها وارد یا خارج می‌شود به وسیله پرده هوا در سر تا سر پس زده می‌شود.

- اختلاف آب شور و شیرین کمتر وجود دارد.
- سیرکولاسیون در جریانات به وجود می‌آید که برای کشتی‌های کوچک با سرعت و قدرت و مانور کم مشکل ایجاد می‌کند.

- انرژی جهت تحت فشار قرار دادن هوا در خط غرق شده در عمق نیاز است تا آن آزاد شود.
- مشکلات دیگر کشتیرانی افزایش می‌یابد.

سیستم تخلیه مستقیم آب شور نفوذ یافته

در این سیستم دریچه در قسمت کانال استخر آب شیرین واقع می‌شود و عمل سیستم بدین نحو است وقتی که تراز آب بین محفظه و استخر آب شیرین مشابه است دریچه‌ها باز می‌شوند بسته به اینکه طول زمان باز شدن دیگر دریچه‌ها چقدر است و آیا پرده بادکنک هوا استفاده می‌شود در زمانی که دریچه‌ها باز می‌شود و نفوذ شوری به نحوی که قبلاً تشریح شد انجام می‌گیرد یا خیر آب محفظه ممکن است بیشتر یا کمتر شور شود.

با برداشتن آب شور مانع از امکان بالا آمدن آن به بالای کانال شد به هر حال به سبب عبور کشتی‌ها مقدار آب شور ممکن است تغییر کند و امکان توزیع به طور یکنواخت در سر تا سر مقطع جریان وجود نداشته باشد این بدین مفهوم است که مقدار تخلیه باید با حرکت کشتی‌ها منطبق باشد حتی اگر چه احتمال غرق شدگی (drawn - off) آب شیرین سطحی را در امتداد با آب شور مشابه نتایج گردش کوتاه جریانات وجود داشته باشد.

سیستم تعویض کامل آب محفظه آب بند با محفظه آب بندی شده (آب بند Dunkirk)

در این سیستم دریچه‌ها در سمت آب شیرین نباید باز شوند تا وقتی که آب شور محفظه آب بند تخلیه شود. وقتی که آب شیرین به اندازه مقدار آب شور تخلیه شده آورده شد اجازه ورود یا خروج به کشتی‌ها داده می‌شود. گامهای انجام شده باید به نحوی باشد که لایه‌های آب پایدار نگهداشته شود (آب شور زیر و آب شیرین در بالا) به نحوی که مقدار اختلاط کاهش یابد و ورود آب شیرین تحت تاثیر جهت و اغتشاش قرار نگیرد و تمام پروسه باید در امتداد کل طول محفظه آب بند صورت گیرد به عبارت دیگر تا امواج در این بین مانع از تخلیه آب شور در زمان مشابه که آب شیرین برداشته می‌شود گردد و سبب طولانی شدن پروسه تعویض می‌شود. این اصل در سیستمی استفاده می‌شود که آب شور از کف سر تا سر مشبک محفظه در امتداد کل طولش بیرون کشیده می‌شود و آب شیرین تا حد بالا ممکن وارد می‌گردد (لوله‌های آب شیرین در کل در دیوار محفظه امتداد یافته‌اند) آب شور آب بند به طور ثقلی یا پمپاژ به حوضچه آب شور مجاور هدایت می‌شود و مقداری از آب شیرین که مخلوط با آب شور شده باید به حوضچه آب شور هدایت گردد و کشتی‌ها بدون جریان می‌توانند وارد یا خارج شوند. در مورد سیستم‌های دیگر تخلیه آب شور می‌توان به سیستم دریایی (Ternuzen) و Kreekrak که مشابه Dunkirk است اما با دو حوضچه آب شور و شیرین اشاره کرد که امکان تشریح آنها فعلاً وجود ندارد.

اصول و ضوابطی که در طراحی آب بندهای کشتی رانی بهمنشیر مورد استفاده قرار گرفته است

در طراحی یک بند همانطوری که ذکر شد ابعاد یک بند کشتی طرح، ترافیک آبراهه، سیستم پر و تخلیه بند کشتی رانی، شرایط توپوگرافی، حداکثر ارتفاع آب در طرفین بند کشتی رانی، شرایط توپوگرافی، حداکثر ارتفاع آب در طرفین بند کشتی رانی دارد در سیستم حمل و نقل بهمنشیر جهت تعیین ابعاد بزرگترین کشتی طرح دو گروه کشتی بارج مورد ارزیابی قرار گرفته است از عوامل دیگر ترافیک رودخانه در ابعاد بند موثر است که از آمار ترافیکی قبل از انقلاب استفاده شده است.

به طور کلی برای تعیین ابعاد بندها از سه روش استفاده می‌کنند:

۱- استفاده از تجربیات موجود درباره طراحی و اجرای بندهای ساخته شده.

۲- استفاده از توصیه کمیته اروپایی

۳- استفاده از توصیه گروه مهندسی ارتش امریکا

در روش کمیته اروپایی جهت ابعاد بند به بزرگترین کشتی طرح توجه می‌شود و جدول ذیل را توصیه کرده است.

شرح	رودخانه‌ها	برای کانالها	ابعاد
فاصله بدنه کشتی از دیوار آب بند	۰/۷-۱/۵	۰/۱-۰/۹	a
فاصله قسمت جلویی و عقبی کشتی از دریچه	۱-۵	۱-۵	b+c
اختلاف ارتفاع بین بخش زیرزمینی کشتی تا کف	۰/۵-۱/۵	۰/۵-۱	d

در گروه مهندسی ارتش امریکا (۱۹۸۰) ابعاد بند براساس ترافیک آب بند، نحوه پر و خالی کردن زمان پر و خالی کردن، روش حرکت دادن دربند و مسایل لایروبی و تعمیر کشتی تعیین می‌شود.

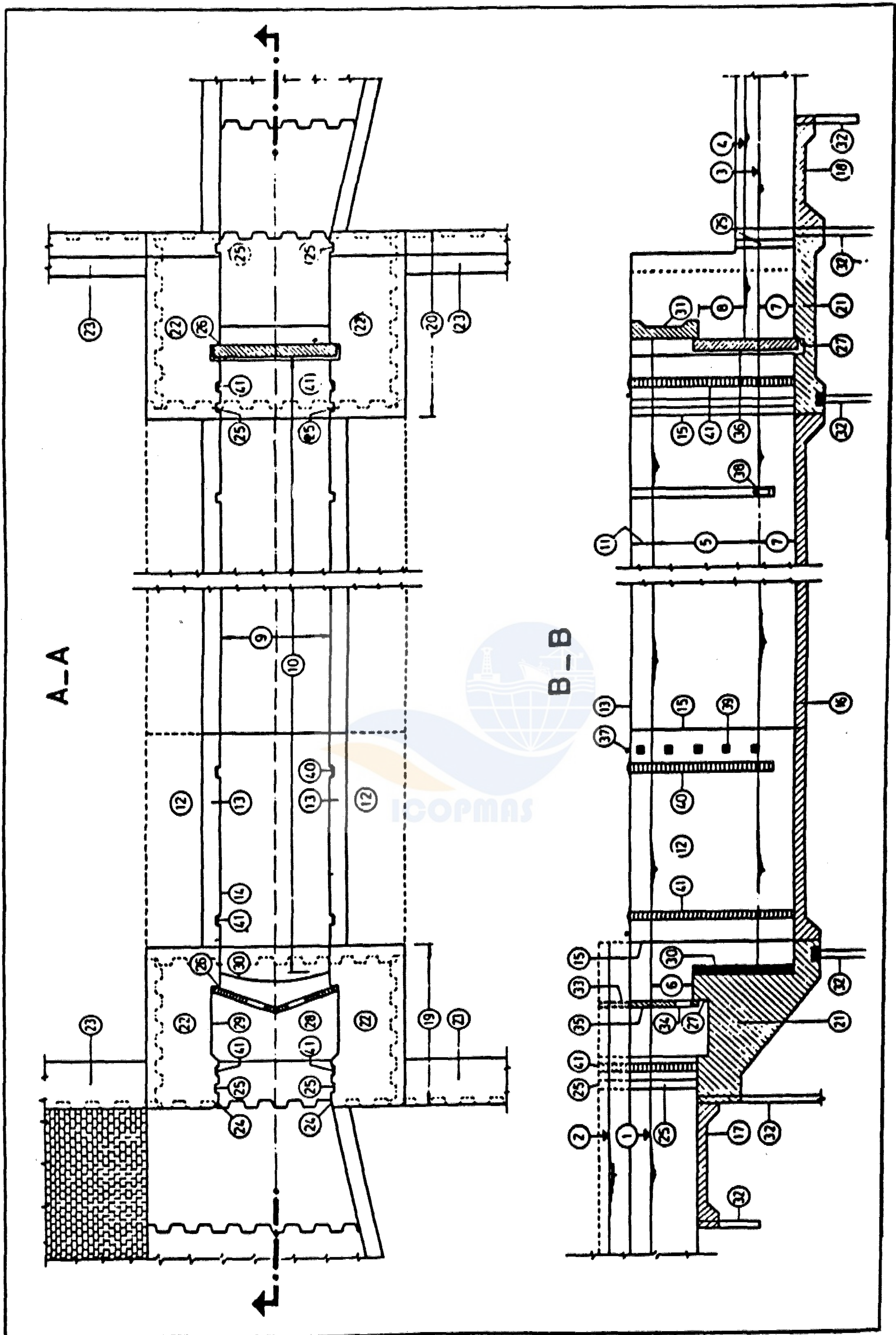
در طرح بهمنشیر با بررسی وسایل ترافیکی - عمق رودخانه و ظرفیت حمل قطار بارج ۵۰۰۰ تنی به عنوان کشتی طرح در نظر گرفته شده و ابعاد آببند براساس روشی اروپایی با تعیین ابعاد کشتی طرح (عرض دو بارج ۱۹ متر طول هر بارج با یدککش ۱۴۵ متر و عمق آبخور ۲/۵ متر) معادل است با عرض ۲۰/۹ طول ۱۵۹/۵ و عمق بند با در نظر گرفتن ضریب اطمینان ۱/۵ و عمق آزاد ۲/۸ متر + ۲ متر نوسان سطح آب معادل ۸/۵۵ در نظر گرفته شده است و اصول و معیارهای ارتش امریکا همانطوری که ذکر آن رفت ملاک در طراحی قرار گرفته است و سیستم پر و تخلیه به صورت روزنه در داخل دروازه اصلی به علت کم بودن بار هیدرولیکی (۲ متر) در نظر گرفته شده است و تلاش طراح همواره براین بوده که از هر سه روش فوق الذکر در طراحی سود ببرد. جهت رسیدن به عملکرد بهینه و مطمئن، طرح مدل فیزیکی و هیدرولیکی این آببندها توسط اینجانب در حال ساخت می باشد که نتایج آن در کنفرانسهای بعدی سواحل و بنادر ارائه خواهد شد.

علایم تصویر ۱ به شرح زیر تعریف می گردد :

دریچه های لولایی hollow quoin	محفظه	آب بند با محفظه
۲۷ - آستانه	۱۲ - دیوار محفظه	AA - پلان
۲۸ - دریچه محفظه	۱۳ - Coping	BB - مقطع طولی
۲۹ - کشویی دریچه	۱۴ - Edge of Coping	مشخصات داده ها
۳۰ - Breast Wall	۱۵ - درز انبساط	۱ - تراز آب بالادست
۳۱ - دیوار عرضی	۱۶ - کف	۲ - ماکزیمم تراز سطح آب بالادست
۳۲ - دیوار مانع تراوش	۱۷ - کف بند بالا دست	۳ - تراز آب پایین دست
دریچه ها	۱۸ - کف بند پایین دست	۴ - بالاترین تراز سطح آب پایین دست قابل کشتیرانی
۳۳ - دریچه بالایی	دماغه های آب بند کشتیرانی	۵ - بالابر
۳۴ - شیر	۱۹ - دماغه بالایی آب بند	۶ - آبخور روی آستانه بالایی
۳۵ - دریچه محافظ	۲۰ - دماغه پایینی آب بند	۷ - آبخور روی آستانه پایین
۳۶ - دریچه پایینی	۲۱ - کف دماغه آب بند	۸ - فاصله قائم بین H.N.D.L.W.L و دیوار عرضی
۳۷ - Cope bollard	۲۲ - دیوار دماغه آب بند	۹ - عرض مفید محفظه
۳۸ - Floating bollard	۲۳ - دیوار برگشتی	۱۰ - طول مفید محفظه
۳۹ - Recessed bollard	۲۴ - Bull Nose	۱۱ - ارتفاع آزاد
۴۰ - Lodder and ladder recess	۲۵ - کشویی Stop log	
۴۱ - Head Ladder	۲۶ - سطح یاتاقان دریچه در مورد	

منابع

- ۱ - مهندسین مشاور سازه پردازی ایران، مطالعه آببندهای کشتیرانی رودخانه بهمنشیر (مرحله اول - ۱۳۷۱)
- 2 - Davis. Sorensen (1969), Hand Book of Applied Hydrolics (Chapter 31,32)
- 3 - Final Report of the International Cammission for the Study of Locks (1982), Permaenent International Assocciation of Navigation Congresses (P 21-377)
- 4 - Margaret S. Petersen (1986), River Engineering Book, Hydrolic Engineer U.S. Army .Grops of Engineers (P: 265-386)

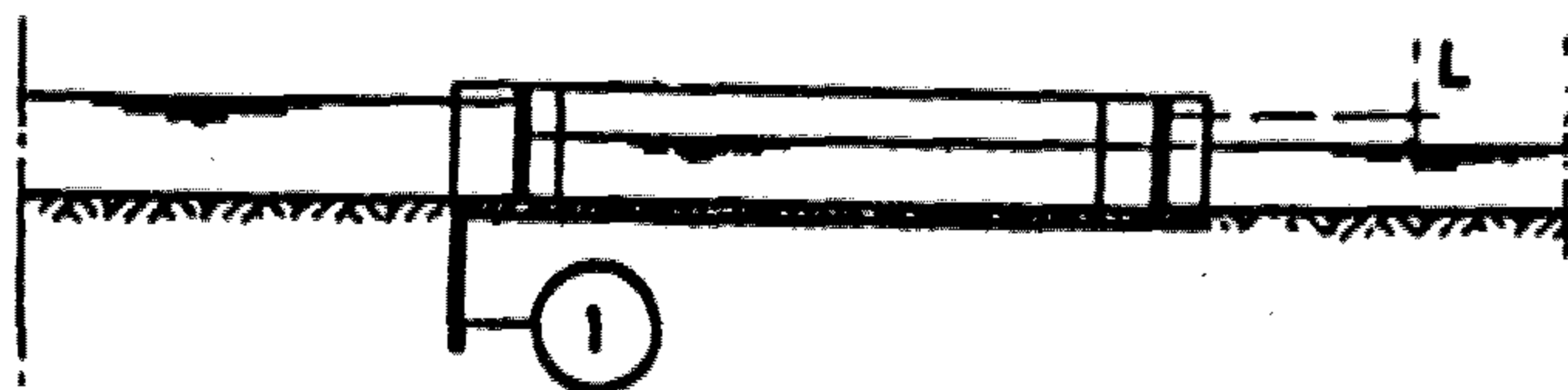

Fig. 2a - Seepage cut-off for lock with moderate lift

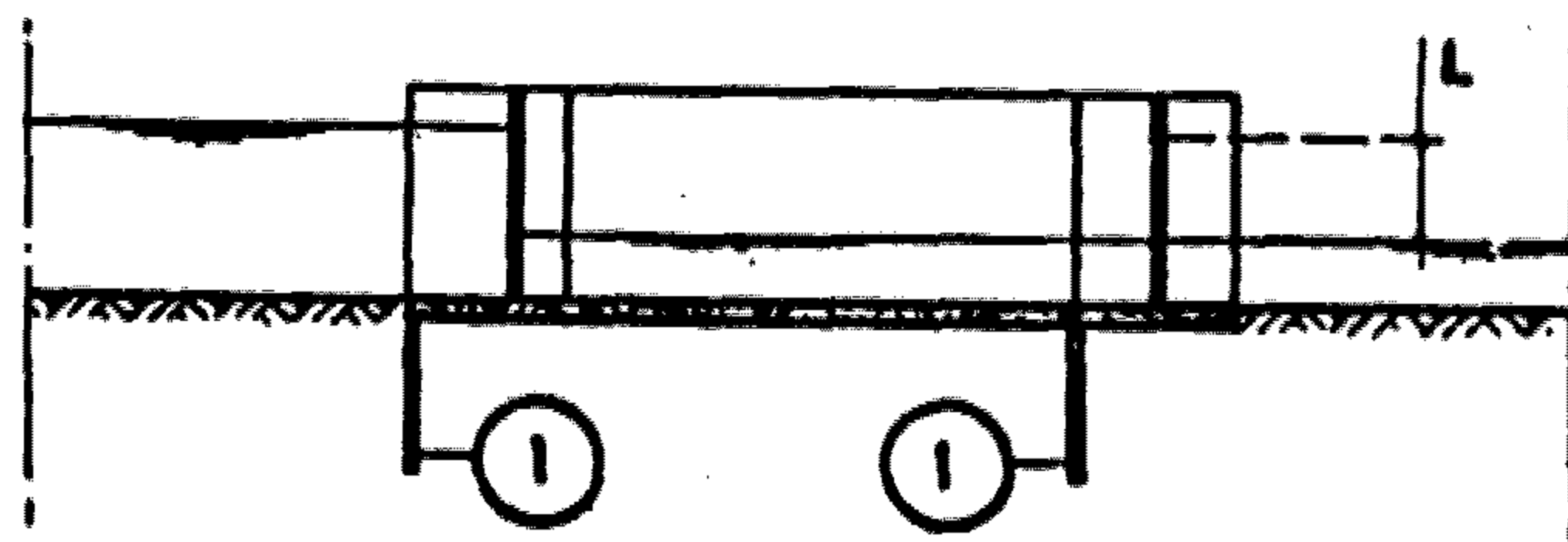

Fig. 2b - Seepage cut-off for lock with a high lift

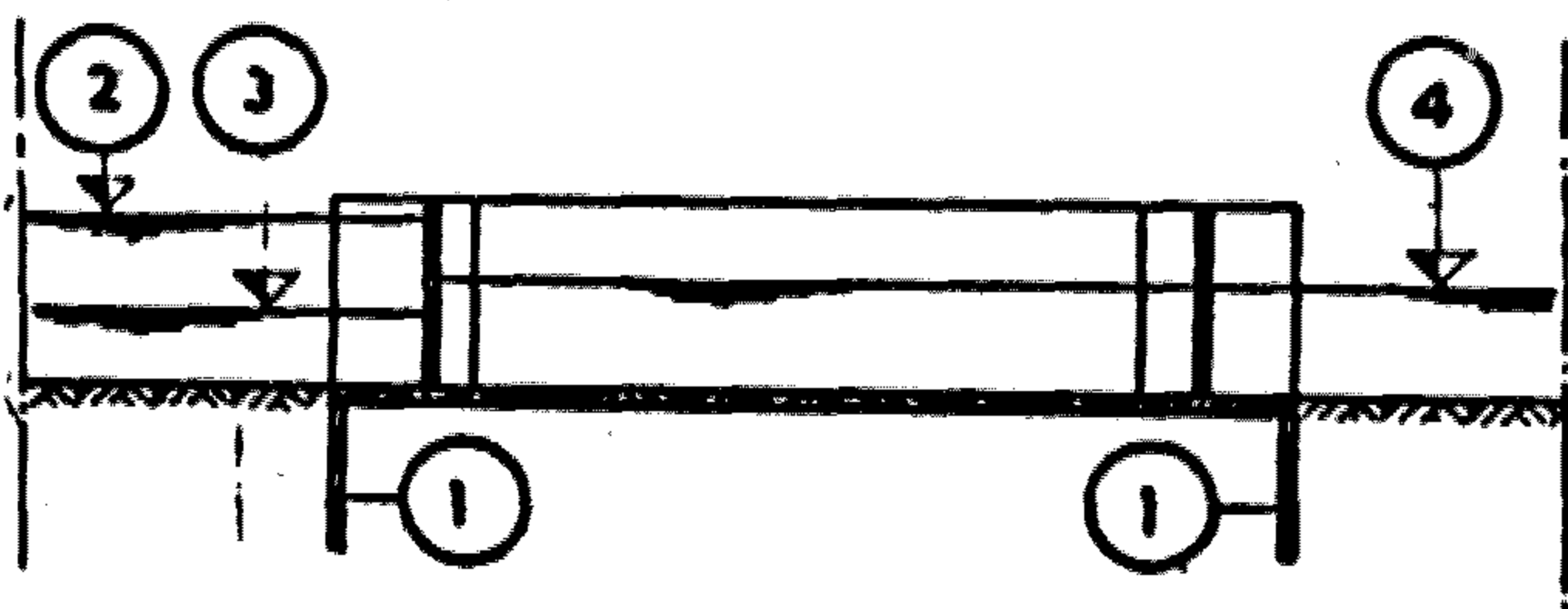

Fig. 2c - Seepage cut-off for lock in tidal waters

Legend

- L : lift
- 1. Seepage cut-off
- 2. High tide
- 3. Low tide
- 4. Canal level

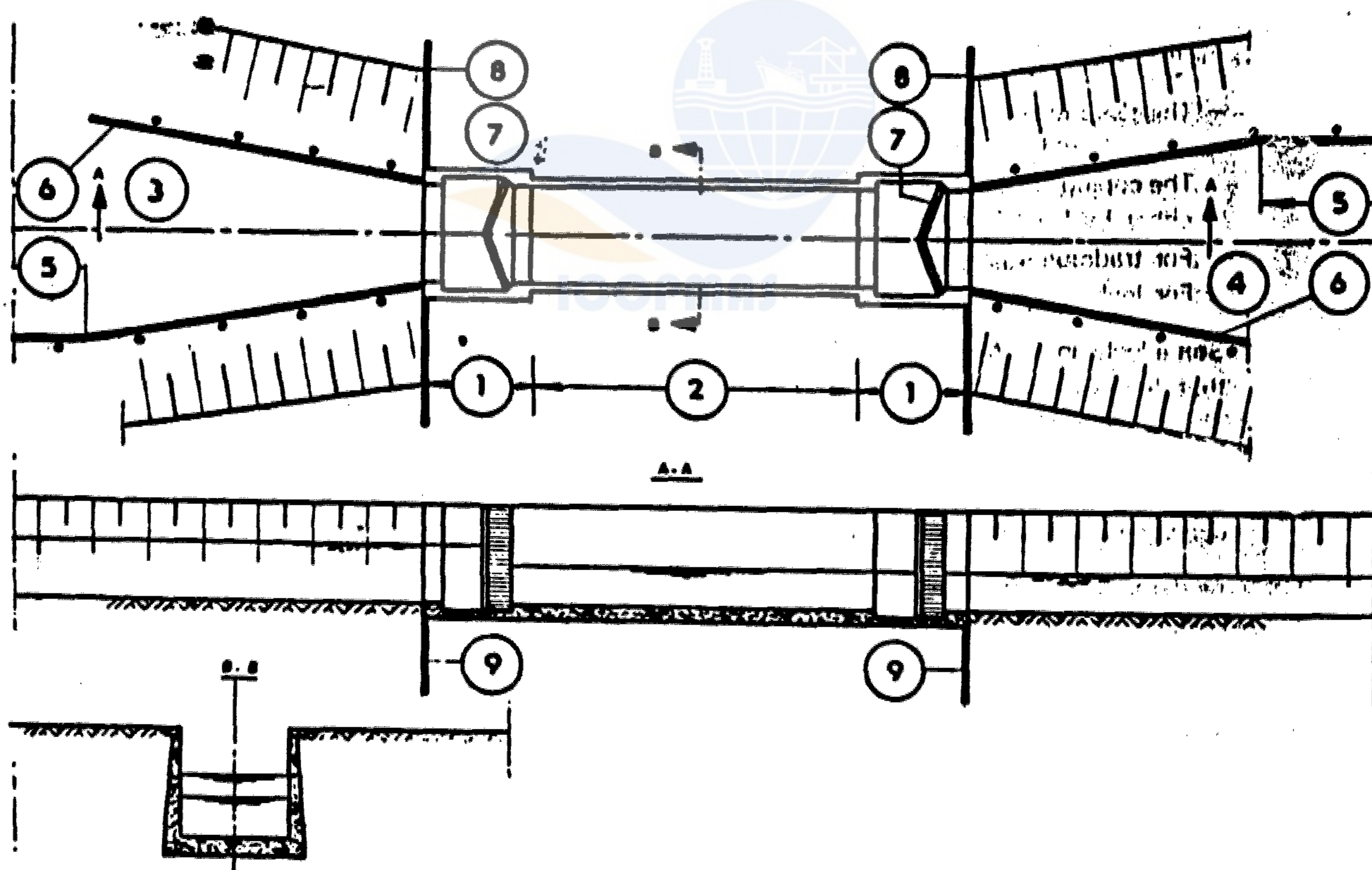

Fig. 2 - Lock with a seepage cut-off

Legend

- 1. Lock head
- 2. Lock chamber
- 3. Upstream canal
- 4. Downstream canal
- 5. Waiting place
- 6. Guide wall
- 7. Mitre-gates
- 8. Retaining wall also used as seepage cut-off
- 9. Seepage cut-off

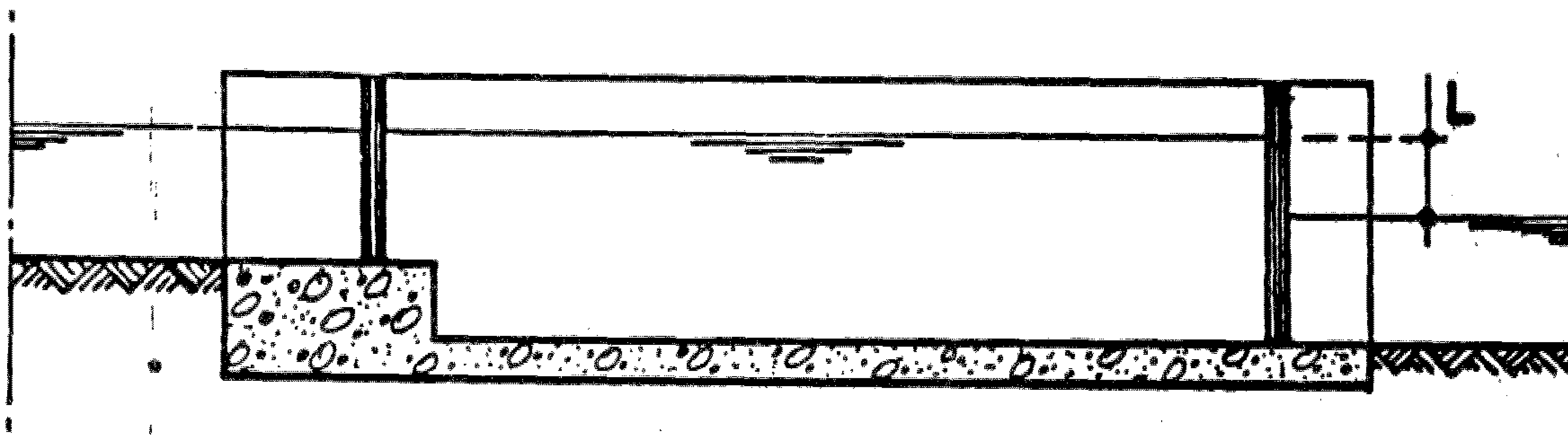

Fig. 2d - Lock with raised upper sill
L : Lift

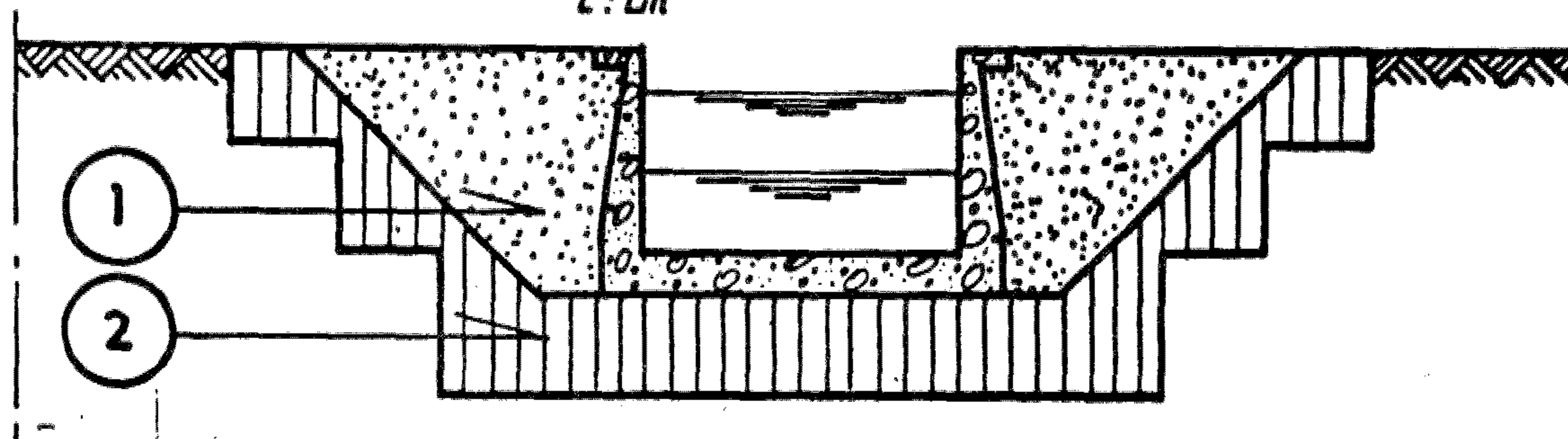

Fig. 2e - Cross section of lock with seepage cut-off

- Legend
- 1. Backfill
 - 2. Sheet piling

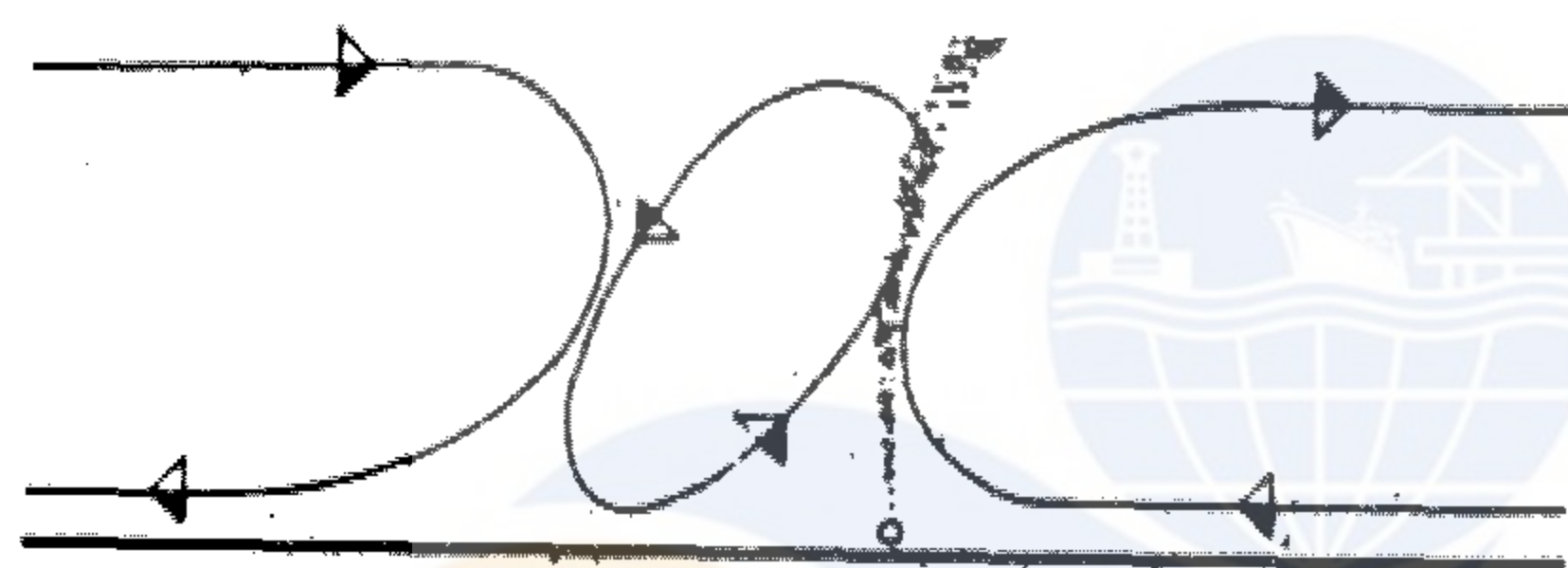

Fig. 3a - Flow Pattern

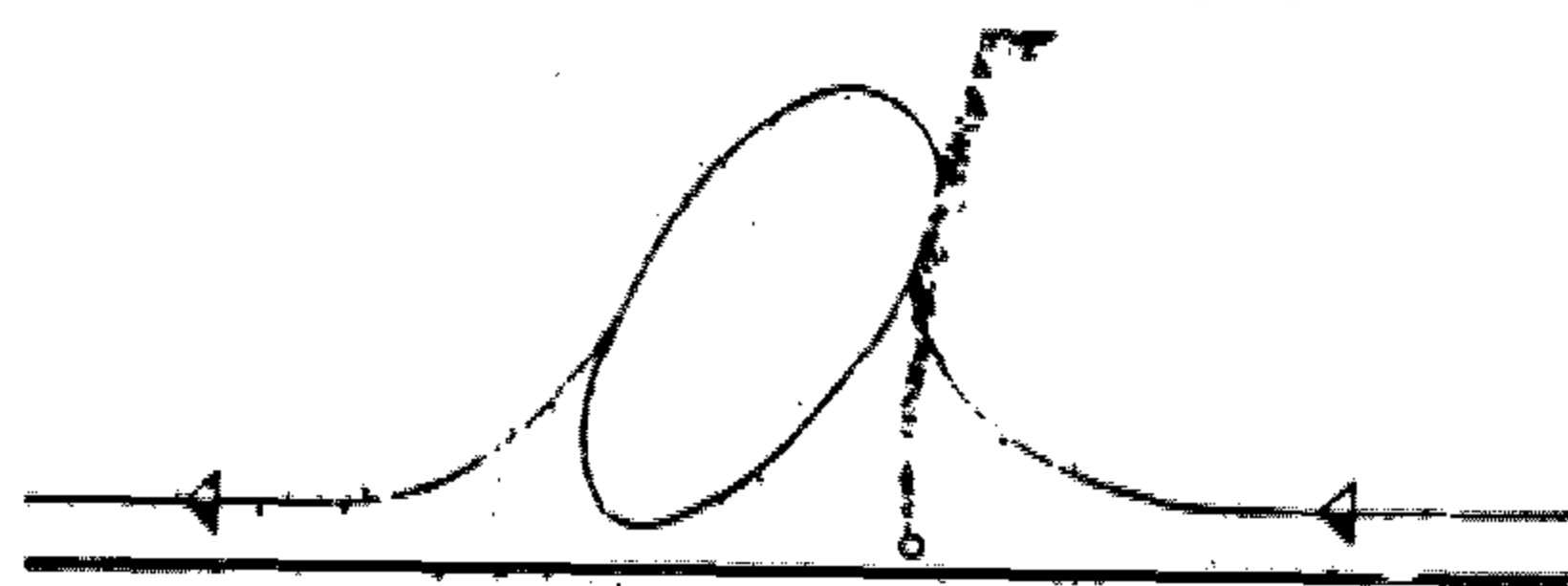

Fig. 3b - Path of salt water intrusion

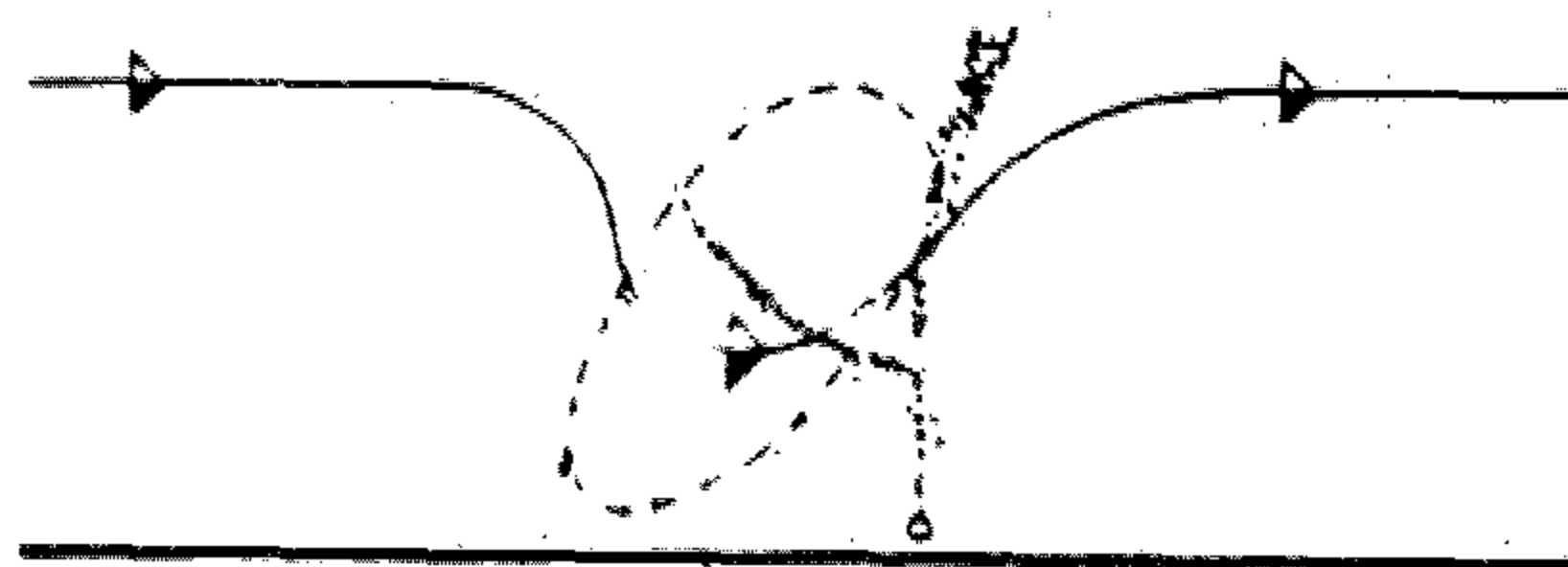
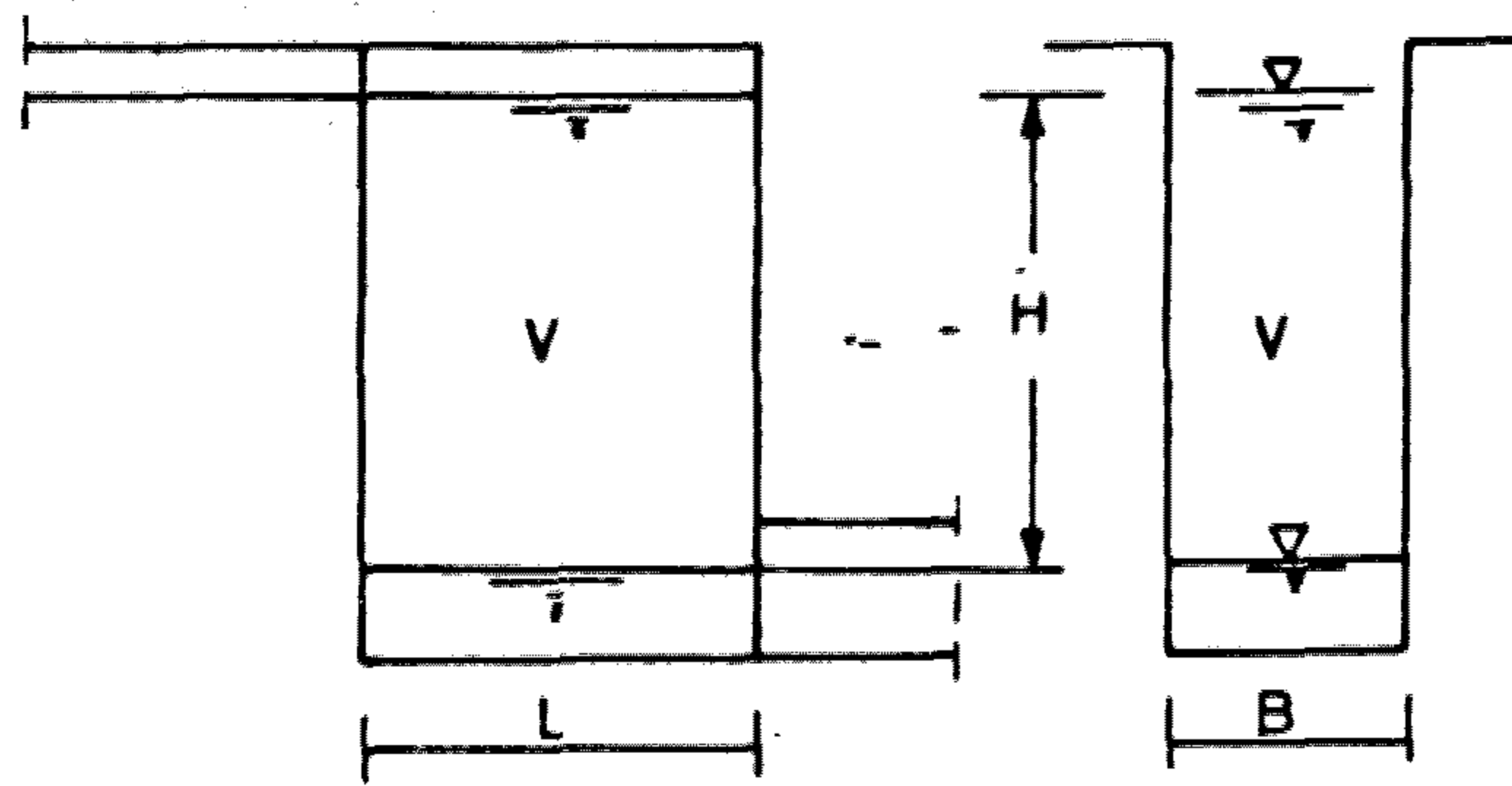
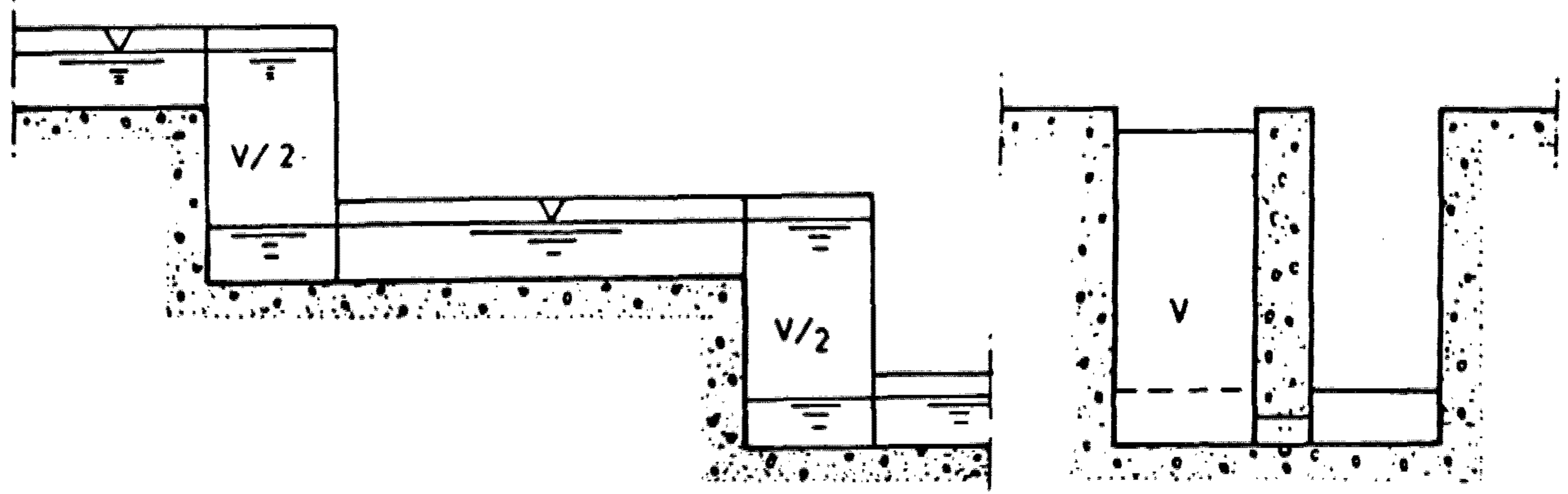

Fig. 3c - Path of fresh water escape

Fig. 3 - Flow pattern around pneumatic bagrier

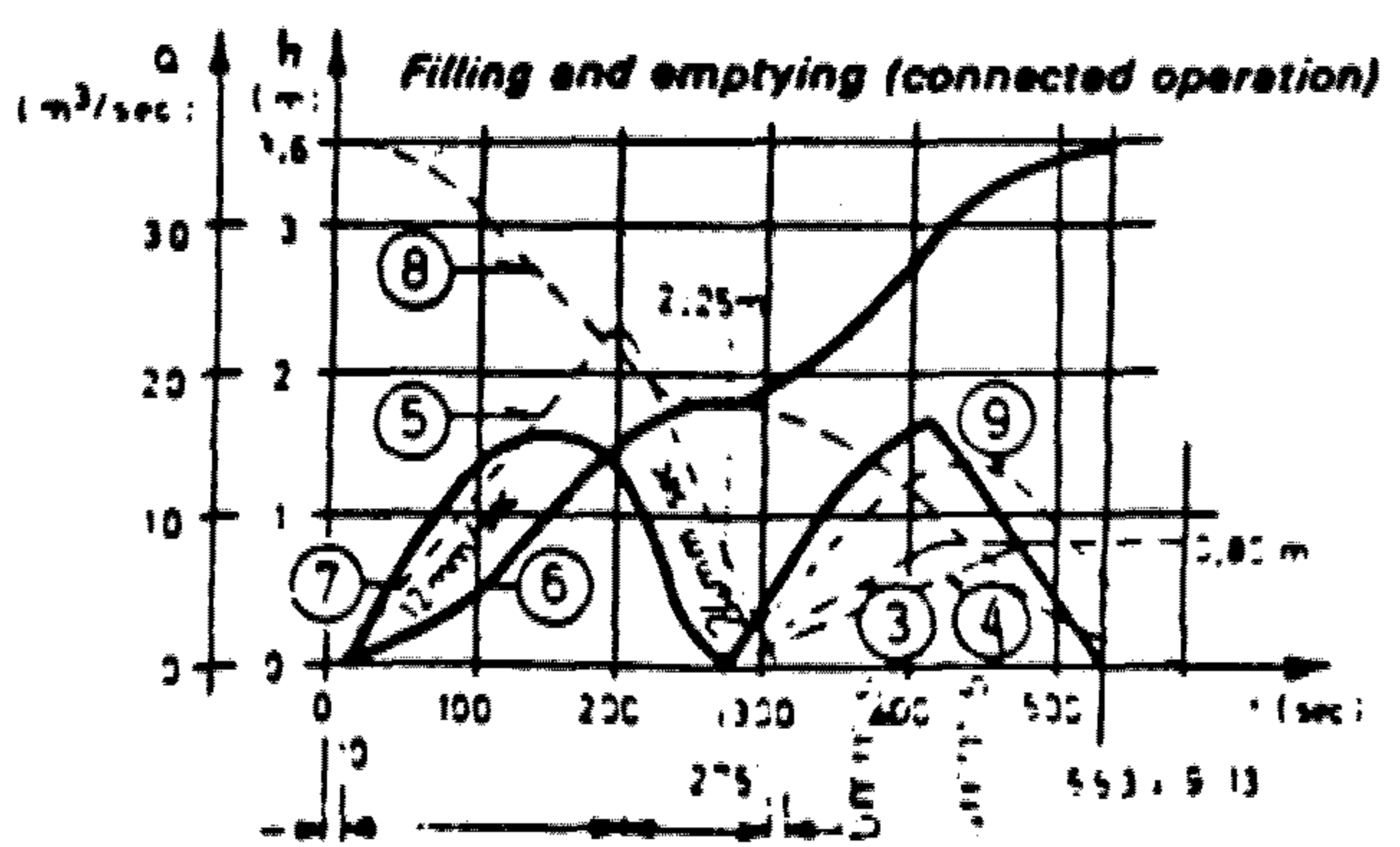
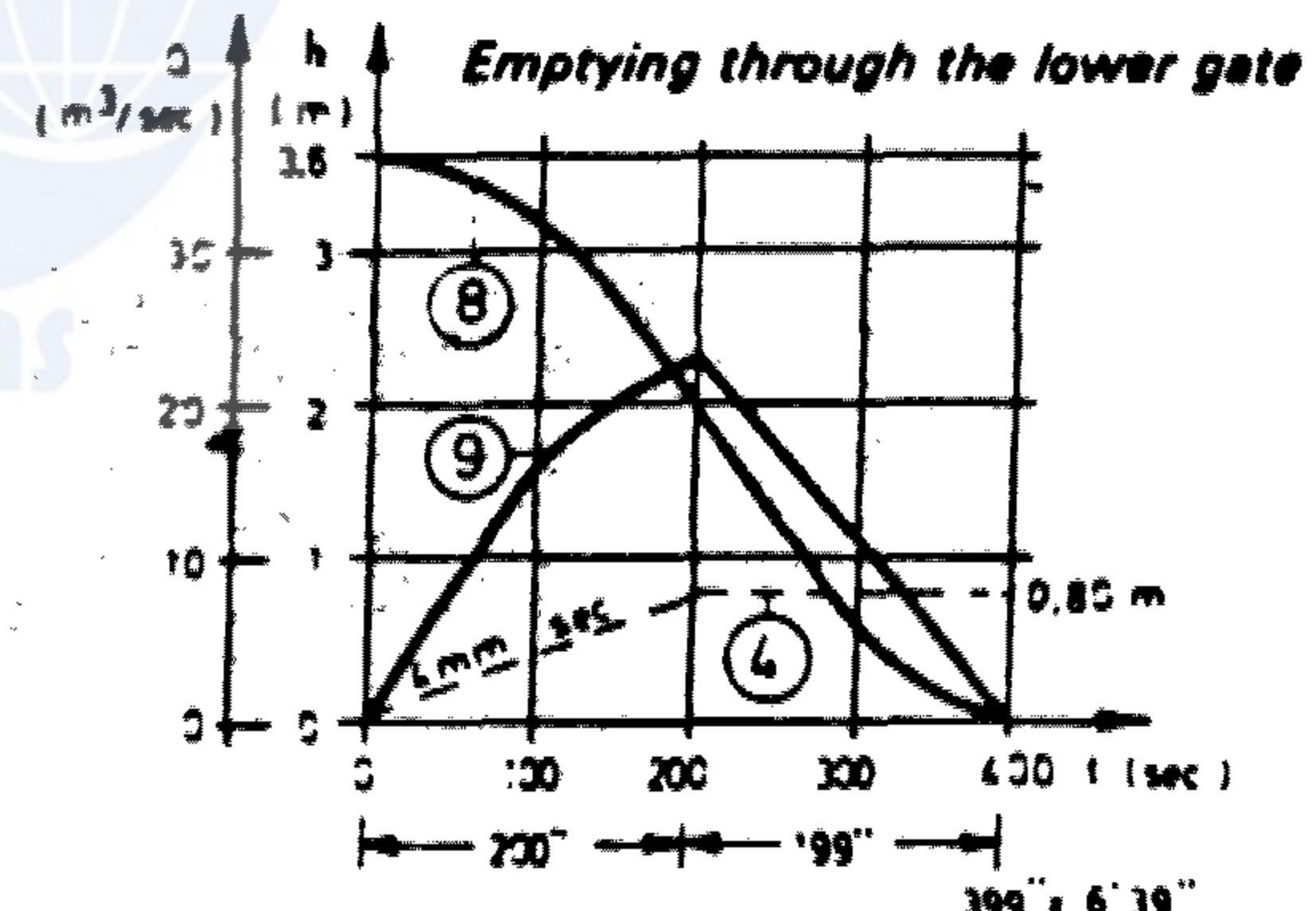
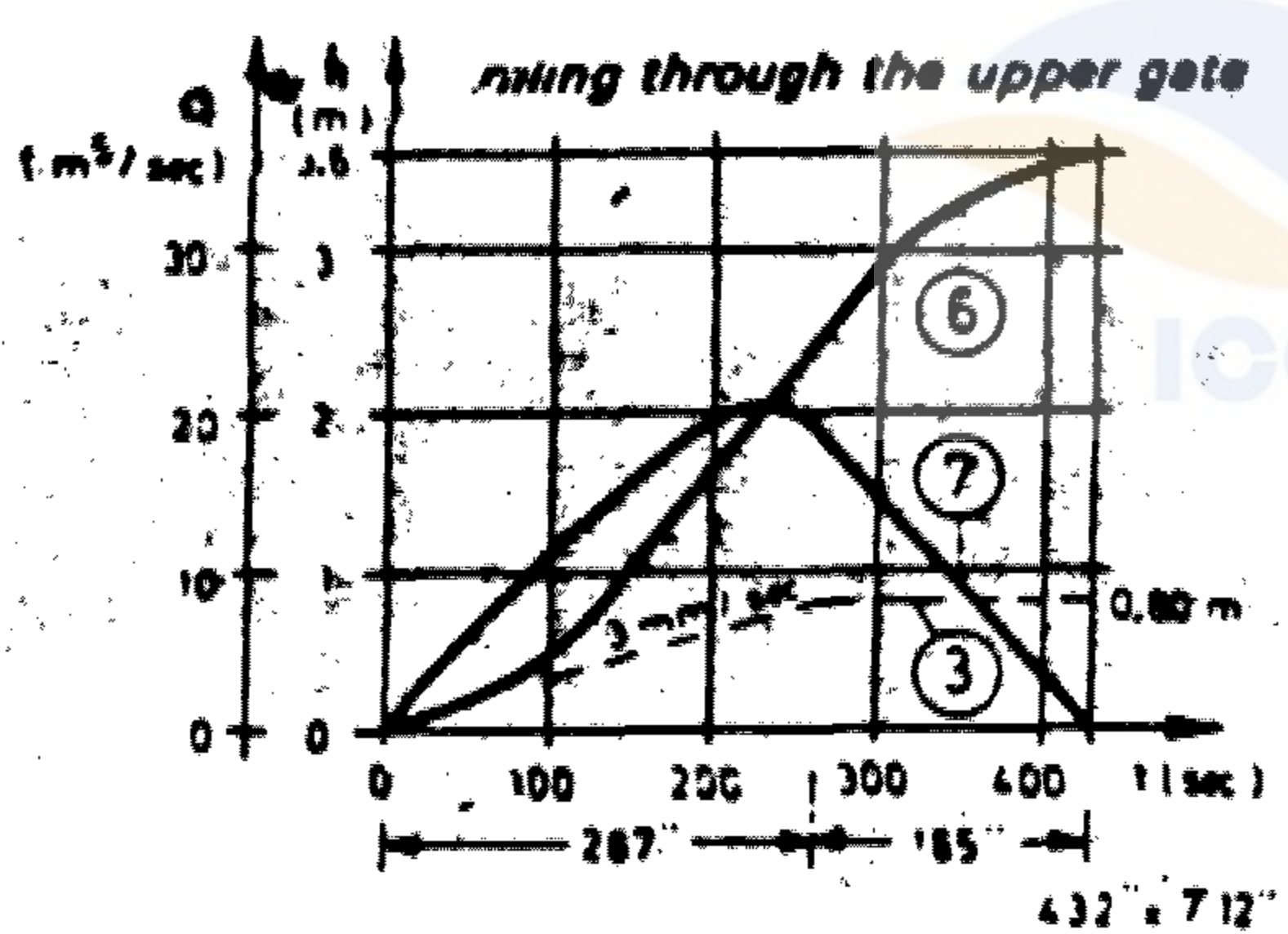

Normal lockage

Series of independent locks

Twin locks

- Legend**
- 1. Culvert (2.50 x 2.25m)
 - 2. Valve withstanding reverse heads
 - 3. Lift of the valve in the upper gate
 - 4. Lift of the valve in the lower gate
 - 5. Lift of the valve 2
 - 6. Filling level h
 - 7. Filling water Q
 - 8. Emptying level h
 - 9. Emptying water Q

Fig. 4 - Twin locks on the River Neckar (Aldingen)

Principles and Standards of Hydraulic Design of Maritime Bulwarks for Rivers

A. Shirdeli. & M. R. Shafeinia.

Ph.D. Candidates of Irrigation, Shahid Chamran University and Experts of Bahmanshir River Dredging Project

Abstract

Maritime river bulwarks are structures built in the way of rivers, estuaries or artificial canals in order to provide an adequate water level for shipping or at the waterway's opening leading to the sea in order to control the salinity permeation of the seawater. These structures enable the ships, barges and other vessels to pass from the sea to the river or the estuary or the other way around in different hydraulic conditions. Issues such as canalization by the current's passage from beneath the bulwarks foundation might cause the damage of the structure's downstream cape, which by having knowledge on the hydraulic conditions at up and downstream, needs hydraulics principles and standards. The maritime bulwarks might be located on a permeable base or not, which is either way necessary to be prepared in order to control the pressure. In this article, while reviewing the hydraulics principles and standards proposed in America, Europe and the International Commission, the related issues such as control of salinity, water storage and designing a bulwark drying system is surveyed. Moreover, in this article, the dredging project of Bahmanshir River is discussed in order to clarify the necessary standards of maritime bulwarks.

Keywords: river bulwarks; hydraulic design standards; Persian Gulf